

Dorpskrant Nederhemert is een zelfstandige uitgave voor de inwoners van de dorpen Nederhemert-Noord en Zuid.

De redactie bestaat uit:

Jenny van den Broek	Dirk Brugmans
Willemien Hobo	Gerrit Bouman
Carola Kuijtjes	Wim van der Toorn
René van de Werken	Gerda Kooijman

Info en tips:

Voor het aanleveren van tips, artikelen:

dorpskrant@dorpsraadnederhemert.nl

Voor advertenties : willemien.hobo@gmail.com

Verspreiding en abonnementen:

Dorpskrant Nederhemert wordt gratis verspreid onder alle inwoners van Nederhemert. Mensen buiten Nederhemert kunnen een abonnement nemen. Een ophaalabonnement kost € 25,- en een abonnement per post kost € 35,- per jaar.

Bezorging, klachten, nieuwe abonnees:

Dirk Brugmans 06-22838436

Advertenties:

De Dorpskrant Nederhemert wordt bekostigd door advertenties.

De prijzen zijn als volgt:

Advertentie omslag:

Hele pagina	- € 500,- per jaar
Halve pagina	- € 250,- per jaar
Kwart pagina	- € 125,00 per jaar

Advertentie binnenzijde:

Hele pagina	- € 120,- voor 1 uitgave	- € 440,- voor 1 jaar
Halve pagina	- € 65,- voor 1 uitgave	- € 220,- voor 1 jaar
Kwart pagina	- € 30,- voor 1 uitgave	- € 110,- voor 1 jaar
Achtste pagina	- € 20,- voor 1 uitgave	- € 60,- voor 1 jaar

Digitaal

Website: www.dorpsraadnederhemert.nl.

Facebook: Dorpskrant Nederhemert

Twitter: @DorpsrNhemert

Verantwoordelijkheid

De redactie van de dorpskrant draagt geen verantwoordelijkheid voor de inhoud van de bij hen aangeleverde artikelen en behoudt zich het recht om artikelen te weigeren of aan te passen als de redactie dat noodzakelijk vindt.

Contact met de gemeente:

Hebt u klachten over allerlei zaken binnen Nederhemert die ook de gemeente aan gaan, denk aan kapotte verlichting, verstopte riolering, overlast e.d., bel dan altijd met telefoonnummer. **0418-681681**. Ook kunt u klachten melden via de Buitenbeter app. De dorpskrant is niet bedoeld als klachtenplatform.

De contactpersonen binnen de gemeente zijn:

Diny van Aanholt, gebiedsregisseur van de gemeente Zaltbommel.

Zij is bereikbaar op het nummer 0418-681645 of 06-29024749.

Binnen de politie is er ook een contactpersoon voor de dorpen.

Voor ons is dat Shirley Doves, te bereiken via telefoonnummer

0900-8844

Winterslaap in Hemert?

Wintertijd: de dagen zijn kort. De versnelling gaat omlaag. Ons energieniveau zakt. 's Avonds schuiven we met z'n allen rond de kachel. Het is de tijd van kou vermijden, binnen zitten, kachel aan, kaarsjes branden en onder een dekentje duiken we onder. Zo niet in Nederhemert. Hèmersen zijn geen vleermuizen die de hele winter slapen. Zoals u kunt lezen in deze krant is er van winterslaap hier in het dorp zeker geen sprake.

In deze column blikken we terug op het jaar 2023. Wat vloog de tijd! We begonnen feestelijk met een taartenbakwedstrijd in het dorps huis. Buiten was het grauw. Binnen fleurden de taarten onze dag en onze smaak.

Januari was warm voor de tijd van het jaar. Niks dekentje en kachel. Met 15 graden buiten voelde het voor deze maand vreemd. De regen viel met bakken naar beneden. Al zag niemand die bakken. Alleen de regen. Tot 20 januari. Toen kleurde de wereld voor een dagje wit.

De lente kwam en daarna de zomer met veel Hèmerse activiteiten. De rommelmarkt, Dodenherdenking, 5 mei, de finale van de activiteiten voor de Alpe d'Huzes, de feestweek, verkopen van diverse verenigingen, Koningsdag... en dan was er de zomer: vrije dagen, zomermarkt, vakantie, klussen, dagjes uit, uitrusten of juist hard aan de slag. Intussen haalde het zonnetje vaak een regenbui op.

In de achterliggende herfstmaanden zagen we dat men ook niet echt onder dat dekentje bij de kachel zat. De handen werden enorm uit de mouwen gestoken ten behoeve van anderen. Een groep ging duizenden kilometers verderop in Nepal aan de slag voor een school. Een andere groep bleef dicht bij huis en ging aan het Kerkplein aan de slag om een 'Schakel' te vormen tussen de school en de kerk. Een andere groep ging aan de slag in Oosterhout en slaagde erin een welkome plek te creëren aan de mensen op dié plaats. Hèmert. Nooit saai, dankzij de levendige cultuur, ijverige mensen en altijd actieve levensstijl.

Gerda Kooijman - Groeneveld

Nieuwtjes van de dorpsraad

Nieuwtjes van de dorpsraad

Aan het einde van 2023 staan er geen activiteiten voor de dorpsraad meer op de agenda.

We hebben de hele zomer kunnen genieten van de prachtige bloembakken die schitterend in bloei gestaan hebben en onlangs zijn opgehaald.

Nu is deze laatste krant van 2023 en de eerste van jaargang 12 net voor de feestdagen rondgebracht, zodat u deze feestdagen heerlijk kunt genieten van alle artikelen en foto's.

Gebiedscoördinator

Richard Hak heeft afscheid genomen als onze gebiedscoördinator. Wij hebben altijd met heel veel plezier met hem samengewerkt, waarvoor wij hem in de laatste vergadering hartelijk bedankt hebben. Voor Richard zijn in de plaats gekomen Jan Vink en Jochem Blom.

Eén van beiden probeert voortaan bij onze vergadering aanwezig te zijn.

Speeltuin Ormeling

De gemeente staat positief tegenover ons plan om vanuit het kernenbudget en het budget dat de gemeente gereserveerd had de speeltuin grondig aan te pakken.

We hopen er iets moois van te kunnen maken.

Wel zouden we graag hebben, dat er door de grotere kinderen en jeugd geen vuurwerk meer afgestoken gaat worden.

Verder hopen we op een net gebruik, zodat de kinderen er met veel plezier samen kunnen spelen, want verder is er gewoon te weinig ruimte om te spelen.

Trapveldje

De bouw van het startersappartementen-complex gaat eendaags van start. De vergunning is verleend. De vraag blijft echter: waar kan het trapveldje naar toe? Hier is nog geen oplossing voor. Alle ideeën zijn welkom.

Plan Boveneind

Voor het plan Boveneind zijn de voorbereidende werkzaamheden zoals infra en bouwweg van start gegaan. Eerdaags zullen de eerste woningen gebouwd gaan worden.

Onderhoud begraafplaats

De vraag is binnengekomen of de gemeente de grond aanvult bij de graven, omdat die hier en daar aardig verzakt zijn. Het is echter zo dat de eigenaar/koper van het graf (of familie) dit zelf moet doen. Er ligt grond op de begraafplaats die daarvoor gebruikt kan worden.

Dorps- en wijkradenbijeenkomst in Brakel

Op initiatief van de gemeente zijn alle dorps- en wijkraden op maandag 6 november bij elkaar geweest in Brakel.

Dit om de onderlinge band te versterken en om van elkaar te leren.

Bij de bijeenkomst waren de gebiedswethouders en de burgemeester aanwezig.

Ontwikkeling vrijliggend fietspad Bergsche Maasdijk

De petitie voor een vrijliggend fietspad is door bijna 3500 mensen (waarvoor dank!) ondertekend, wat de provincie heeft doen besluiten om alle ontwikkelingen even stop te zetten.

De provincie wil nu in gesprek met omwonenden / actiecomité Bergsche Maasdijk Veilig, de gemeente Zaltbommel, de gemeente Maasdriel, het waterschap en RWS.

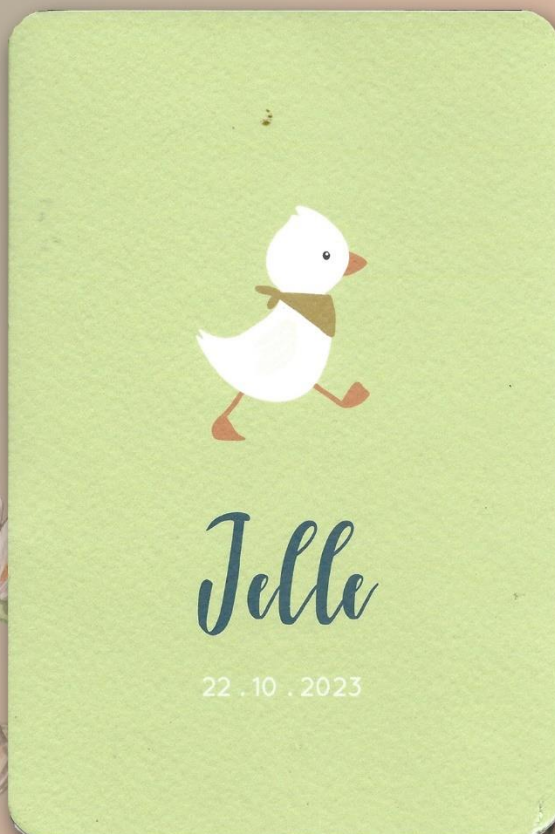
De onlangs nieuw aangestelde wethouder Ed Goossens is positief gestemd en wil graag meewerken aan een voor alle partijen goede oplossing!

We wensen u allen heel veel leesplezier, fijne kerstdagen en een gezond 2024!

Dorpsraad Nederhemert

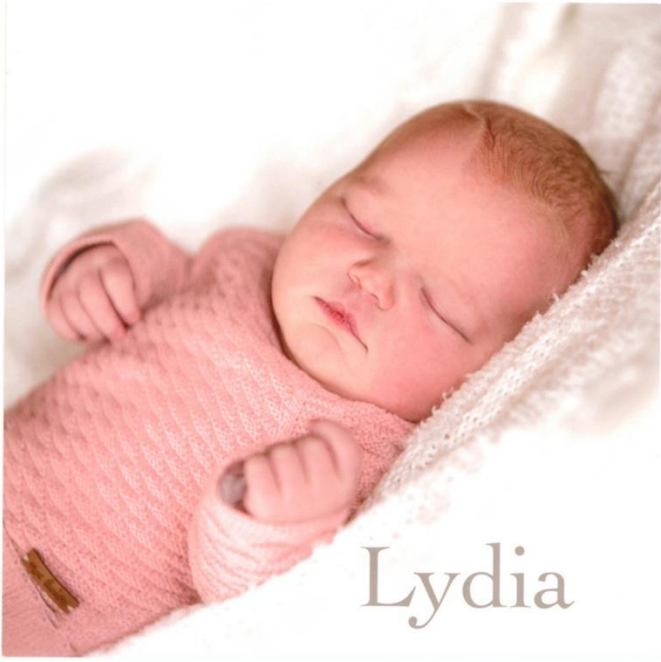

Onze kleinste Hemersen

Onze kleinste Hemertsen

Lydia

De Heere, de schepper van al het leven,
heeft leven gespaard en leven gegeven.
Hij, die ons leven leidt en onderhoudt
Heeft ons een dochter en zusje toevertrouwd

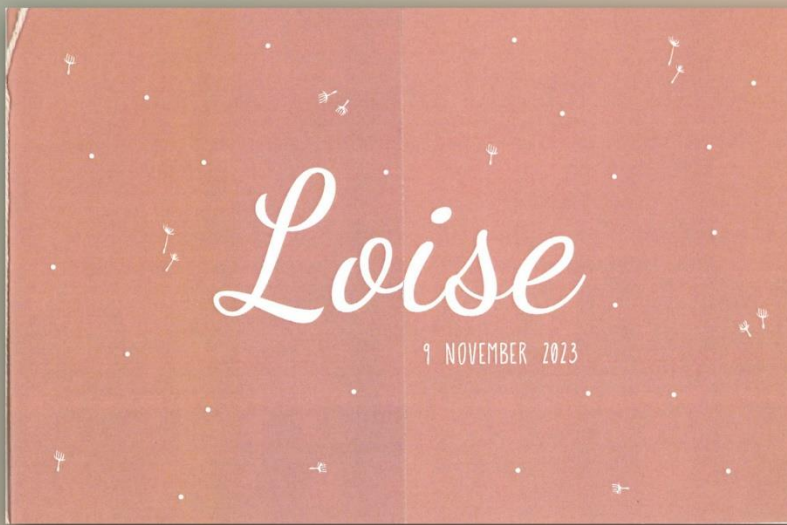
Arnolda Aria Engelina

Wij noemen haar **Lydia**

4690 gram - 53cm
09 november 2023

Jilles en Marian Oomen-Vos
Jan, Geert, Marina, Ruben,
Lisanne, Mark en Gijs

Bezoek vinden we fijn
maar mag het na een appje of belletje zijn.

LIEF KLEIN ZUSJE

Verwonderd, dankbaar
en dolgelukkig zijn wij met de
geboorte van onze dochter en zusje

Loise
LOISE ESMEE VAN AALST

07.44 uur 50 cm
4080 gram

DOOR ZIJN OGEN GEZIEN
DOOR ZIJN HANDEN GEVORMD
NAAR ZIJN BEELD GESCHAPEN
IN ZIJN HART GEBORGEN

ANTON EN MICHELLA VAN AALST
SARAH, LAURA EN EMILY
TUINSTRAAT 19, 5317JK NEDERHEMERT

n verlaat feestje

25 jaar Dorpshuis De Gaarde

Op zaterdag 21 oktober 2023 organiseerde het dorpsbestuur een feestje om aandacht te schenken aan het 25-jarig bestaan van het dorpsbestuur. Het dorpsbestuur is gebouwd in 1996 en bestond in 2021 25 jaar. Vanwege de coronaperikelen was het helaas niet mogelijk om er toen aandacht aan te schenken. Vandaar deze verlate viering. De commissieleden waren vanaf 16.00 uur in het dorpsbestuur uitgenodigd en werden ontvangen met koffie/thee en gebak.

Vervolgens werd er een quiz gespeeld die werd gepresenteerd door voorzitter Jeroen Veldhuijzen. Samen met zijn vrouw had hij een quiz in elkaar gedraaid waarin de kennis werd getest over de geschiedenis van Nederhemert. Er waren geen prijzen aan de quiz verbonden; slechts eeuwige roem.

Na de quiz was het tijd om stil te staan bij de jubilarissen. Vanwege de al eerdergenoemde coronapandemie was hierin ook nog een inhaalslag te maken.

De volgende jubilarissen werden door voorzitter Jeroen Veldhuijzen toegesproken en in het zonnetje gezet:

12 ½ jaar Remko Remmerde, Walter van Genderen en Aart van Ooijen.
Cees Oomen en Bert van der Stelt waren ook 12 ½ jaar lid van het bestuur maar waren verhinderd.

25 jaar Govert van de Werken

40 jaar Arie Verheij

50 jaar Marcel Bouman

Alle jubilarissen werden verrast met een leuke attentie en een bos bloemen.

Na dit officiële gedeelte was het tijd om te gaan genieten van een overheerlijk koud en warm buffet dat keurig verzorgd was door het dorpsbestuur. We kunnen terugzien op een geslaagde en gezellige avond met elkaar.

Govert van de Werken

Nederhemert

25 JAAR D'N DOKTER IN NEDERHEMERT

Joop van den Dool heeft samen met echtgenote Connie op 1 oktober 1998 de huisartsenpraktijk in Nederhemert overgenomen.

Aan dit jubileum willen we in deze krant aandacht besteden met een terugblik en beschrijvingen wat er in de afgelopen 25 jaar is gebeurd en veranderd. Joop komt van het platteland en na zijn studie geneeskunde in Rotterdam heeft hij besloten, dat hij huisarts wil worden. Hij wil dicht bij de mensen staan en vindt het mooi om een langdurig contact met de mensen te hebben in hun eigen leefomgeving.

Het werk in het ziekenhuis was mooi, maar ook moeilijk en aangrijpend. Je hebt niet zoveel mensen en middelen als in Nederland. Veel mensen komen in een (te) laat stadium in het ziekenhuis.

Daarnaast was er de ingrijpende AIDS-epidemie die een zware tol eiste met heel veel sterfte van baby's en jonge mensen.

Connie werkte 5 jaar op de administratie van het ziekenhuis en kreeg daardoor een andere kant van de samenleving te zien. Er werden leningen afgesloten voor schooluniformen bij voorbeeld.

Na een aantal jaren met plezier in Afrika gewerkt te hebben is het gezin in 1996 teruggekeerd naar Nederland. Toen heeft Joop eerst gewerkt als vervanger bij verschillende huisartsenpraktijken in steden en op het platteland. Daarnaast heeft hij een half jaar in een verpleeghuis gewerkt. Later ook

nog als huisarts in een asielzoekers-centrum. Via via kwam hem ter ore dat de praktijk in Nederhemert ter overname kwam. In die tijd was het anders dan nu. Toen was het nog moeilijk om een praktijk over te nemen, er waren tientallen gegadigden voor een praktijk. Dus ze waren dankbaar voor de mogelijkheid.

Connie en Joop wilden heel graag op het platteland wonen en werken en vonden de praktijk en het dorp Nederhemert heel mooi. Natuurlijk was het even wennen met de praktijk en apotheek aan huis. Ze schrokken ook wel van zo'n megagroot huis. Echter er

was geen keus, het huis hoorde bij de praktijk. Werk en privé kon soms in elkaar overlopen.

Tijdens het spreekuur kon Joop al ruiken wat ze gingen eten (en de patiënten uiteraard ook). Hij kon horen hoe de dwarsfluitles ging van dochter Annedien.

Verder was er de kat die tussen de patiënten in de wachtkamer ging zitten. Je kon hem wegjagen maar

Na de studie geneeskunde heeft hij 6 jaar in Botswana gewerkt. In die periode heeft hij ook de opleiding voor huisarts gedaan in Pretoria in Zuid-Afrika. Dit was een parttime opleiding van 5 jaar naast zijn werk. Het was een leerzame en boeiende opleiding met ook bijzondere contacten met een heel gemengd gezelschap collegae van verschillende kleur, opvattingen en nationaliteit.

ondertussen kwam hij weer met de volgende patient mee naar binnen.

De enige assistente, Ria Maissan, was onmisbaar: zij kende de mensen en de achtergronden: Wie was ook al weer wie, hoe houd je alle Vossen en Oomens uit elkaar, wat zijn de echte namen en wat de bijnamen, waar moet je naar binnen bij de woningen. Joop was gewend om via de voordeur te gaan, maar nu werd het de achterdeur.

Ria stond aan het roer in de apotheek. Zij maakte in het begin zelf klysma's, zepillen en zalfjes. Dat is nu niet meer voor te stellen. Dan moest de huisarts zelf alles handmatig narekenen of de samenstelling goed was. Nu mogen apotheekhoudende huisartsen niet meer zelf bereiden.

Nu is er een verschuiving van praktisch bezig zijn naar heel veel controle en administratie.

De hoeveelheid voorgeschreven medicatie is enorm toegenomen.

De apothekersassistenten zijn nu ook druk bezig om aan medicijnen te komen die heel slecht leverbaar zijn. Daarnaast leggen zij aan de patiënten uit dat het ziekenfonds bepaalt welk merk er moet worden voorgeschreven.

Ook is de zorgvraag enorm toegenomen, o.a. door de vergrijzing, toename van behandelmogelijkheden, snelle terug verwijzing van mensen door specialist naar de huisarts. En het feit dat kwetsbare mensen veel langer thuis blijven wonen.

Niet alleen in Afrika moesten ze de taal leren, ook hier in Nederhemert.

Joop wist nog dat hij de eerste week bij een oude vrouw was en vroeg hoe het ging: "tkin nie stuite". Toen wist hij nog niet of het juist wel of niet goed ging.

En wat te denken van patiënten die dol zijn. Voordat hij in Nederhemert kwam had hij alleen nog maar van dolle stieren gehoord, maar niet van dolle mensen.

Na even doorvragen begreep Joop pas dat je als je over de "zèk heeene" bent dat je dan overspannen bent.

Zoals gezegd is er grote verandering in de regels en bureaucratie.

Er wordt nu sterk gestuurd hoe we het werk moeten doen, bijvoorbeeld hoe een verwijsbrief eruit moet zien. Enerzijds een verbetering: de juiste en leesbare informatie komt bij de specialist. En leesbaar is bij een dokter niet altijd vanzelfsprekend!

Vroeger ging het anders. Ik vond nog een verwijsbrief uit het verleden bestaande uit 6 hoofdletters naast de naam van de patiënt. GC GB VG (staat voor Geachte Collega. Gaarne Beoordeling en Vriendelijke Groeten)

Verder was er toen nog de groene kaart: een half A viertje waar het hele dossier op stond, en vaak niet leesbaar.

Connie was van meet af aan betrokken bij het hele proces. Connie heeft een administratieve achtergrond en dat komt goed van pas. En Joop was heel blij dat ze aanvullend de opleidingen tot

dokters- en apothekersassistente deed, gevolgd door de opleiding praktijkondersteuner somatiek.

Toen de mogelijkheid tot een uitbreiding zich voordeed, hebben ze samen na intensief overleg met adviseurs en in samenwerking met de gemeente Zaltbommel, de stap durven zetten om aan de Boterbloemstraat het gezondheidscentrum te realiseren.

In het gezondheidscentrum werken ze tegenwoordig plezierig samen met een enthousiast team van assistentes, apothekersassistentes, praktijkondersteuners, een huisarts en een huisarts in opleiding. Ook worden de overige ruimtes verhuurd aan o.a. FysioCompany, een diëtiste, Buurtzorg Jong, logopedist, thuiszorg Sante Partners en de bloedprikdienst van het Jeroen Bosch Ziekenhuis.

“Terugkijkend zijn we nog steeds dankbaar dat we voor het werk als dorpsdokter hebben gekozen. Het is veelzijdig, nooit saai, leerzaam, en we genieten nog steeds veel van het contact met de mensen. Een keerzijde is dat we niet verwacht hadden dat 25 jaar later er zoveel tijd zou gaan zitten in management, vergaderen, regelwerk, rapporten schrijven en personeelsbeleid. Dat zijn niet de redenen waarvoor je dokter bent geworden. Het is daarom ook een landelijk ontwikkeling dat het praktijkhouderschap niet meer zo in trek is.”

“In 25 jaar hebben we veel meegemaakt. Je raakt meer vergroeid met de gemeenschap, je kent steeds meer de familieverbanden. Honderden sterfbedden zijn er geweest.

Je maakt in een kwart eeuw een groot deel van de gang van het menselijk leven mee. De mensen die in de kracht van het leven waren en mantelzorg verleenden toen we kwamen, zijn nu zelf vaak zorgbehoefstig of inmiddels al overleden. Dan komt het menselijk leed erg dichtbij.”

“Gelukkig maken we ook veel mooie dingen mee. Geboortes, wonderlijk herstel van ziekten, mensen die in een moeilijke weg ook heel veel liefde en steun van anderen ontvingen of Gods nabijheid ervaren.”

Daarnaast maken we ook grappige dingen mee.

- Oude man vraagt: “Mag ik de zetpillen nemen die ik nog thuis heb?”
Dokter: “Hebt u nog ergens last van?”
Pat.: “Ik heb nergens last van”
Dokter: “Waarom wilt u ze innemen?”
Pat.: “Anders raken ze over de datum.”
- 85-jarige mevrouw belt, omdat het bekend was geworden dat een bepaald merk ranitidine mogelijk giftige stoffen zou bevatten, wat een vroegtijdig overlijden zou kunnen veroorzaken.
Mevrouw zegt: Dokter, ik mag ze zeker nog wel slikken? Een vroegtijdig overlijden zit er voor mij toch niet meer in.
- Of grappige versprekingen:
“Ik wil graag een puffer die mijn luchtwegen verwijdert.”
- “Ik kom de borstvoeding van mijn moeder ophalen.” (kind komt blik voeding halen voor broertje).
- Mevrouw gebruikt sudoku crème voor haar teen (sudoku crème).
- Ik heb een twittervinger (triggerfinger).
- Mijn man heeft geen goede erasmus (erectie).

- Ik wil paracetamol met cocaïne bestellen (nee we handelen niet in drugs).
- Mijn man zit nu al een week aan de cocaïne, maar hij merkt er weinig van.
- Ik wil kerosine tabletjes bestellen (cinnarizine) (Nee, we hebben nog geen vliegveld bij de praktijk).
- Ik wil dynamiet D3 bestellen (Dynavit). Nee, we handelen ook niet in explosieven.
- Ik kom mijn accuzuur ophalen (acetylsal zuur).
- Waarom wordt er bij mijn moeder nooit eens de PSA gecontroleerd? (moet je wel een prostaat voor hebben).
- Mevrouw van 89 jaar: Ik heb vorige week gewoon eens een paar dagen lekker oud zitten te zijn op de bank en het beviel goed. (misschien ook een aanrader voor anderen).
- Patiënt aan balie: mag ik een urinepotje, een lege graag.

Het vak is intensief maar Joop en Connie genieten ook van ontspanning.

Voor Joop is dat schilderen, wandelen, fietsen, tuinieren.

Connie houdt van handwerken, zingen, koken, wandelen, fietsen en geniet van het zorgen voor de kleinkinderen.

“En een belangrijk rustmoment blijft de zondag als er geen dienst is op de huisartsenpost. Tijd van bezinning en rust. Het draait niet om ons, niet om ons werk met alle tekortkomingen, maar het gaat om Gods zorg en genade voor ons en onze medemens. “

Als ze naar de toekomst kijken hopen ze nog enige tijd in Nederhemert te mogen werken en hopen goede opvolgers te vinden. Met bewondering en verwachting zien ze jongere collega's hun werk doen in de praktijk. Zij zijn ook beter toegerust om allerlei nieuwe uitdagingen aan te gaan zoals de toenemende digitalisering.

De eerste stap is waarschijnlijk dat Joop samen met een andere collega het praktijkhouderschap gaat doen.

Waarschijnlijk gaat de patiëntenpopulatie van de huidige ruim 3 duizend nog verder uitbreiden. Wat betreft het pand zijn er voldoende mogelijkheden voor uitbreiding.

Joop en Connie zijn dankbaar dat ze momenteel goed in gemotiveerd en deskundig personeel zitten, maar voor de toekomst wordt dat nog een uitdaging gezien de ontwikkelingen in de zorg.

Joop en Connie zijn dankbaar voor het vertrouwen dat ze krijgen in het mooie Nederhemert.

En ze bedanken bij deze ook voor het meeleven en de cadeautjes die ze hebben gehad rond het jubileum.

Een nieuw bedrijf in Hèmert

Hairstyling by Ina

Hallo dames van Nederhemert

Mijn naam is Ina Oomen-Hovestadt en ik woon alweer bijna drie jaar aan de Molenstraat (in het ouderlijk huis van vader Roelof en moeder Janneke Oomen). Samen met mijn man Leendert (de jongste van de Grote Roelof 😊) en onze twee kinderen Ruben en Deborah. Jullie hebben misschien weleens gezien dat ik graag wandel en sinds een jaar word ik vergezeld door onze hond Whisky, een Labradoodle!

Naast het zijn van huismoeder, verzorg ik met plezier al een aantal jaren dameskapsels, zoals bruidskapsels en feestkapsels, maar ook voor wekelijkse kapsels kunt u bij mij terecht. Het is allemaal ontstaan toen ik nog bij mijn ouders woonde. Ik ben opgegroeid in een gezin van elf kinderen (waarvan zes meiden!), dus dan begrijpt u wel dat er genoeg kapsels te knutselen waren.

Ik ben pas echt gaan opvallen toen we een bruiloft hadden in onze familie. Samen met mijn zus Willie mocht ik toen veel kapsels verzorgen. Dat viel in de smaak en sinds die tijd werd ik regelmatig door familieleden en kennissen gevraagd. Zo kwam ik tot de ontdekking dat ik het erg leuk vind om te doen en gelukkig is het ook makkelijk te combineren met een gezin.

Daarom heb ik mij sinds oktober 2023 laten inschrijven bij de KvK als zzp'er, om zo van mijn hobby mijn werk te maken. Het is allemaal nog heel pril, vandaar dit stukje in de dorpskrant om zo wat meer bekendheid te krijgen.

Inmiddels heb ik een mooie ruimte in huis waar ik mijn werk kan uitvoeren, maar ik kom ook eventueel bij u aan huis. Dus als u wat te vieren hebt, dan verzorg ik graag uw haar 😊! Welkom!

Voor meer informatie kunt u ook vrijblijvend contact opnemen (bel/app 06-12317518).

Het is altijd leuk om in de reviews te lezen of men tevreden is. Lees maar mee:

Roos:

Al verschillende keren heeft Ina een feestkapsel bij mij gemaakt en steeds tot grote tevredenheid! Ik vind het lastig om bij mezelf een mooi kapsel te maken. Dan is het zo fijn als iemand anders dat doet! Ina heeft het echt 'in haar vingers'! Ik laat een voorbeeldplaatje zien en ze maakt het. Of ze verzint zelf iets moois. Het blijft de hele dag ook goed zitten. Dus... een aanrader!

Rianne:

Ina is een kapster met gevoel. Ze is heel erg gericht op de wensen van de klant. Er is altijd ruimte voor feedback en zo kan je eerlijk zeggen als je iets niet mooi vindt. Op deze manier ga je altijd de deur uit met een prachtig kapsel naar eigen wens!

Ik kom al jaren bij Ina en zie haar groeien als bedrijf maar ook in haar technieken. Echt leuk om te zien! Ze zorgt voor de finishing touch op je outfit en zo kan je stralend en zelfverzekerd je feest/gelegenheid tegemoet!

Janny:

Iedere week een netjes verzorgd feestelijk kapsel zodat ik er op mijn werk net zo feestelijk uit zie als de gasten! Ook al app ik op het laatste moment, Ina staat altijd voor me klaar.

Anne:

Ze weet mijn haar altijd goed te verzorgen. En ik was heel blij met het bruidskapsel. Precies zoals ik het wilde.

Hartelijke groeten, Ina Oomen

Van Friet en Bier naar Hypotheken

en Verzekeringen

In de dorpskrant staat tegenwoordig een advertentie van de Regiobank, met mijn hoofd erop. Daarnaast staat onze horecaonderneming te koop. Die combinatie riep blijkbaar wat interesse op. Of ik niet wat wilde schrijven over deze switch en zodoende misschien een aanzetje te geven tot een nieuwe rubriek in de dorpskrant: Mensen met een opmerkelijke, leuke of bijzondere carrièreswitch.

naar een parttime financieel adviseur en dit leek me een kans om iets te doen met betrekking tot de toekomst. Dus na overleg met Marcelle en mijn ouders ben ik erin gestapt.

Na een intensieve periode van 6 maanden studie, waarin ik mijn WFT-diploma's behaalde, keek ik uit naar het leren van het vak. Helaas gooide de ineenstorting van de hypotheekmarkt roet in het eten, waardoor ik me enigszins verveelde overdag. In een poging mijn steentje bij te dragen, bood ik aan op de verzekeringsafdeling te helpen, waar het druk was. Dit betekende echter opnieuw de boeken in voor mijn WFT Schadeverzekering Particulier, maar ik heb geen spijt van deze keuze. Had mezelf alleen wat verkeken op de studie-uren, omdat ik naar de verkeerde opleiding keek. Maar na een maand had ik de papieren in bezit en kon ik aan de slag.

Nu ben ik een adviseur in verzekeringen voor particulieren, en daar heb ik geen spijt van. Het contact met klanten bij de mensen thuis of op kantoor en het helpen met advies, zorgt ervoor dat ik veel plezier heb in het werk. Met de recente overname van de Regiobank van Den Otter zie ik steeds vaker een vertrouwd gezicht uit Hèmert op kantoor, wat dan ook weer leuk is.

Enkele jaren geleden namen Marcelle en ik de moeilijke beslissing om de horecazaak niet over te nemen. Hoewel het ondernemerschap in de horeca zijn charme heeft, brachten de nadelen (vooral in combinatie met het ouderschap) ons tot dit besluit. Bovendien draaide ik al sinds mijn vijftiende mee in de horeca, wat ook wat vergt van andere dingen. Al blijft het een prachtig beroep.

De verhuizing naar de overkant van de straat bracht niet alleen nieuwe kansen met zich mee, maar ook de noodzaak voor een nieuwe hypotheek. Hierdoor raakte ik in gesprek met een oude bekende, Lennart Veldhuijzen van Wonen & Welzijn, die ik kende sinds mijn jeugd. Grappend over het feit dat ik de hypotheek zelf wel kon regelen, nodigde Lennart me uit voor een serieus gesprek. Ze zochten nog

René van de Werken

Mocht u of iemand die u kent ook een bijzondere carrièrewisseling hebben gemaakt, neem dan contact op met één van onze redactieleden.

Verhuizing op de Wegwijzer

Op maandagmiddag 27 november brandt er licht in het nieuwe gebouw van de kerk aan het Kerkplein. Dit keer zijn er geen talloze vrijwillige bouwmannen en bouwjongens te zien. Er staan plantjes voor de ramen en twee juffen zijn platen aan het ophangen. Ze sluiten de koude wind en regen buiten en maken het lokaal gezellig. Gaat het dan toch al snel gebeuren, die verhuizing?

De volgende ochtend half 9. Alle kinderen zijn in de lokalen. Maar in het lokaal van groep 5B....

...is het een drukte van belang. De kinderen hebben hun jassen aangehouden. Elk kind heeft z'n eigen laatjes bij zich. Op teken van de juf vormt zich een zwijgende rij door de gang.

Rustig komt de hele groep aan bij de nieuwe dependance. Nieuwsgierig en vol verwachting kijken de kinderen uit naar het nieuwe lokaal. Sommigen hebben er zin in en voor anderen is het juist spannend.

Na de laatjes haalden de kinderen, steeds in duo's, ook hun stoelen en tafels op. Alles verliep rustig en snel. Alles bij elkaar duurde het tot kwart voor 9 tot iedereen z'n plekje in het nieuwe lokaal gevonden had. Heel knap en snel gedaan groep 5B! 's Middags verhuisde groep 5A ook in zeer korte tijd, rustig en gestructureerd. De leden van de ouderraad poetsten de leeggekomen lokalen weer schoon. Inmiddels hebben die weer een nieuwe bestemming gevonden en is het oude schoolgebouw nog steeds vol. Maar wat zijn we blij met deze mooie samenwerking met de kerk!

Jacht op de snoek

door Maarten van Rijswijk

Maarten van Rijswijk, oud-inwoner van ons dorp, gaat veel snoeken op de Maas met zijn vader Kees. Vader en zoon zijn echt verwoede vissers die er graag samen op uit gaan. En als je dan een snoek vangt van ruim 13 kilo en 112 cm lang dan is dat iets fantastisch. Maarten wil graag zijn verhaal kwijt in de Dorpskrant. Daarom laat ik hem nu aan het woord.

Het is achttien oktober 2023. Samen met mijn vader trek ik er vandaag op uit in een poging de lijst met 'gevangen snoek' nog wat aan te vullen. Het is nog pikdonker als onze boot over de Maas richting het Heusdensch

Kanaal vaart. Ondertussen mijmer ik wat over wat de dag zal brengen. Het zijn altijd prachtige en gezellige dagen als je zo samen een dag op het water bivakkeert. Ook een mooie gelegenheid om tussen de bedrijven door weer eens een goed gesprek te voeren. Maar nu de snoek; de *Esox Lucius* om wel te verstaan. De snoek komt voor op het hele noordelijke halfmond. De 'Esox-familie' is onder te verdelen in vijf verschillende soorten snoeken, waarvan alleen de 'Lucius' in Nederland voorkomt. Daar zijn we naar op zoek vandaag! Het is altijd spannend en als we samen zijn heeft de dag ook altijd een competitief karakter. Wie gaat het meest vangen? En welke normen leggen we daarbij aan? Gaat het dan over totale lengte, gewicht, aantal? Het gebeurt niet zelden dat we daar een discussie over hebben, soms met de uitkomst dat er twee winnaars zijn. De één heeft de meeste centimeters, de ander het hoogste gewicht. Of het grootste aantal.

Als je wat meer ervaring hebt, weet je dat snoeken houden van grote plassen en diep langzaam stromend water zoals meren, rivieren en grote beken. De aanwezigheid van riet is ook een pré. Ze liggen graag ongezien op de loer om zo hun volgende diner te kunnen vangen. Maar ja, je weet het natuurlijk nooit; bij een rietkraag staat meestal geen 3 meter water en op de plaatsen waar het 5 meter diep is groeit geen riet. Van alles dus maar wat, dat is vaak het beste! En, iedere visser heeft zo z'n stekjes. De plaatsen waar hij of zij in het verleden ook succes heeft geboekt. Hoewel dat op open water best ingewikkeld is.

Zo starten we deze dag op een 'bekende locatie'. En na een kwartier wordt de eerste snoekbaars binnen gehaald. Een mooi exemplaar van 61 cm. Eigenlijk best knap dat zo'n snoekbaars in dat donkere water, terwijl het ook nog gewoon donker is, z'n prooi weet te vinden. Onthaken, fotootje maken, meten en netjes terug in het water. Voor vandaag zal hij zijn buik wel vol hebben (ondanks dat hij trek (honger) heeft). Daarna is het een poosje rustig. We varen wat heen en weer, laten ons wat meedrijven of gooien hier en daar het anker uit om een stuk water echt beter af te vissen. Naarmate het lichter begint te worden, daalt de temperatuur en neemt de oostenwind toe. Daar worden wij niet echt blij van.

Maar dan is het raak! Ik had mijn molen opengezet terwijl we een 40 meter verkast zijn. En ik heb een aanbeet. Een heftige aanbeet op een flinke afstand van de boot. Dat belooft wat! Geen idee wat eraan zit, is het een metersnoek, is het een meerval? Mijn korte hengel buigt angstig door, en beetje bij beetje lukt het om de vis wat dichterbij de boot te krijgen. Het moet gezien de trekkracht een hele

grote vis zijn. Probleem met die grote vissen is altijd dat ze niet omhoog willen komen. Ze blijven stevast de diepte opzoeken en geven zich pas gewonnen als ze helemaal uitgeput zijn. Ik ben in elk geval blij met mijn gevlochten lijn, die super sterk is. En ook de carbonhaak aan de onderlijn is super sterk. Als er iets misgaat, ligt het niet aan het gebruikte materiaal. Het enige nadeeltje is de wat korte hengel, die wat minder actie heeft (door de actie van de hengel wordt er een demping gegeven op de lijn tijdens het drillen). Maar het blijft goed gaan. Behoorlijk moegestreden komt het dier af en toe wat korter aan de oppervlakte en beginnen zich hier en daar de eerste draaikolken te vertonen. Het is een snoek, dat hebben we al gezien. Het is een metersnoek, dat hebben we ook al gezien. Maar we hebben hem nog niet binnen. Af en toe maakt hij nog een run, vooral als hij in de buurt van de boot komt. Gevaarlijke momenten meestal, vooral omdat ze dan de neiging krijgen flink met die kop heen en weer te slaan en het niet zelden gebeurt dat hij

alsnog van de haak schiet. Datzelfde gevaar ligt op de loer tijdens het scheppen.

Op één of andere manier hebben ze haarscherp in de gaten dat ze niet in het net terecht moeten komen. Ook nu zijn die laatste momenten weer super spannend. Een sprong gevolgd door een duik. Het blijft goed gaan en na ruim tien minuten ligt *Esox Lucius* in de boot. Wat een kanjer! En wat een grote bek vol messcherpe tanden! Een snoek die (in de zomer) iedere dag tussen de 400 en 500 gram vis opeet. Onthaken, meten, wegen, fotootjes maken: 112 cm, ruim 13 kg. Wat een prachtig dier!

En voor ons een nieuw record! Het oude record stond sinds 2003 op 110 cm. We vissen nog wat die ochtend en vangen er nog twee snoeken bij.

Totale vangst een snoekbaars en drie snoeken. Rond half één zijn we weer thuis. Al met al een ochtend om met veel genoeg op terug te kijken!

Van een oud-dorpsgenoot,
Maarten van Rijswijk

van een schippersvrouw

Vreemde geluiden

Er klinkt een hoop kabaal van achteruit het schip. Net wanneer ik de gashendel terug wil doen is het weg. “Weer een tak of iets dergelijks door de schroef. Dit is nu al de derde keer in korte tijd,” zeg ik al zuchtend tegen Eefke. Vanuit Doesburg zijn we deze dinsdagochtend vertrokken richting Duisburg. Daar moeten we morgen rvs-schroot laden voor

We zijn halverwege als er weer harde geluiden vanuit de schroef komen. Het klinkt vele malen harder dan de vorige keren.

naar Brandenburg An der Havel. Op de IJssel, maar ook nu op de Rijn is het goed zichtbaar dat de waterstanden zeer hoog zijn.

Weilanden staan onder water en de kribben zijn niet meer zichtbaar. Enkel de paal geeft aan dat er onder water een krib verborgen ligt. “Wat een

hoop afval komt er afgedreven. Hele bomen komen er voorbij,” klinkt het later als Albert binnenkomt. Terwijl hij zijn jas uitdoet, maakt Eefke met een hoop kabaal en gepraat duidelijk dat zij juist naar buiten wil. Ze is al druk bezig om haar laarzen aan te doen, één voet is al gelukt. Bij de andere voet valt de laars om en heeft ze toch echt de hulp van papa nodig. Eefke geniet ervan om heerlijk naar buiten te gaan.

Samen met Pip, ons hondje, is ze buiten altijd druk in de weer. Als jas en laarzen dan eindelijk aan zijn, staan ze samen te wachten totdat de deur geopend wordt. “Het wordt al een beetje schemerig. Mama zal eten gaan maken,” zeg ik terwijl ik de deur open. Maar ze is al weg. Wanneer ik bijna klaar ben met het eten bereiden, staat ze bovenaan de trap te roepen. Ze gaat graag mee eten koken, omdat ze weet dat ze alvast mag proeven. “Kom, dan gaan we naar papa toe. Gaan we lekker eten,” zeg ik tegen Eefke wanneer alles gaar is en opgeschept. Zodra het traphekje open is, klimt ze naar boven

toe. We zijn halverwege als er weer harde geluiden vanuit de schroef komen. Het klinkt vele malen harder dan de vorige keren. Gelijk gaat de gashendel terug en in zijn achteruit om het eruit te spoelen. Ik doe het traphekje dicht en zet vlug de borden op tafel. Albert geeft flink gas achteruit, maar er gebeurt helemaal niets. Wanneer hij weer vooruit draait, klinken er harde bonken bij de schroef en staat binnen alles te trillen. “Het gaat er niet uit! Nog een keer achteruit proberen.” De snelheid is inmiddels door de tegenstroming gezakt naar vier kilometer per uur. Nog een keer achteruit maar nog geen effect. Ondertussen start ik de kopschroef en zet deze vooruit zodat we niet stuurlaars achteruit met de stroming mee gaan. Nog één keer proberen we vooruit te draaien, maar het

klapt en bonkt. “Hoe heet dat schip achter ons?” vraagt Albert gehaast. Ik zoek het op zodat Albert via de marifoon contact met hem kan leggen. “Armadus voor de Jannie.” Geen reactie. Nog meerdere malen wordt er geroepen: “Armadus!

Armadus!” Nog steeds geen reactie. Van de kopschroef wordt ondertussen alle 500pk vermogen gevraagd. We moeten absoluut niet achteruit zakken met het gevaar om op een krib te vallen. De schijnwerper wordt bij de Armadus op de stuurhut gezet en de zwaailampen staan ook aan. De enige reactie die er komt is dat hij terug schijnt. Ik roep hem op maar niets, helemaal geen gehoor. Nog een keer roept Albert: “Armadus hoor je mij?” “Armadus geroepen?” klinkt het.....eindelijk! “Met de Jannie naast je. Ik heb iets in mijn schroef en kan helemaal niets meer. Kan jij mij opzij nemen?” Eefke voelt de stress bij ons en staat met haar armen omhoog dat ik haar moet optillen. Dit doe ik en geef haar nog een extra kus voordat ik mijn jas en schoenen aantrek. “Ik ga naar voren toe. Hier is je marifoon,” zeg ik tegen Albert, Eefke laat ik beduusd achter. Eenmaal voorop zie ik bij de Armadus ook twee matrozen naar voren lopen. De schepen komen langzaam naar elkaar toe. Ik werp het eerste touw. En net terwijl ik deze vast wil zetten, gaan we met een snelheid uit elkaar. “Wat doe je?” roep ik door de marifoon. “Hij gaat de kant

in!” De kopschroef bij de Armadus brult. Zal hij het houden? Langzaam komen de schepen weer naar elkaar toe. Met al mijn kracht probeer ik zo vlug mogelijk het touw in te halen en vast te zetten. Het eerste touw staat; we zijn gekoppeld. Een matroos springt bij ons aan boord en neemt het andere touw aan. Zodra alles vaststaat, loop ik vlug naar de stuurhut. Ik stap binnen en Albert stapt naar buiten. “Ga maar eten met Eefke,” en weg is hij. Mijn trek is aardig verdwenen, maar bij Eefke is dit zeker niet het geval. Ze peuzelt vol smaak haar bordje leeg. “Pap,” zegt ze, zodra die leeg is. Als ik op wil staan, komt Albert binnen. “Ze brengen ons naar Duisburg. Ik ga zo de verzekering bellen voor een duiker daar.” “Zie je iets zitten?” vraag ik. Hij schudt zijn hoofd. “Ik zie helemaal niets.” Albert heeft net zijn bord zo goed als leeg als de kapitein van de Armadus binnenkomt. “Ik heb de politie aan de telefoon voor je,” zegt hij. Er wordt veel gebeld in die twee uur dat we samen naar Duisburg varen. “Ik zal nog eens achteruit draaien nu we uit de stroming zijn,” zegt Albert als we in het havenkanaal varen.

Er klinkt een hoop gebonk en daarna stilte. Verschrikt kijken we elkaar aan. “Was dat het...?” Nog een keer proberen, nu vooruit... “Het is er uit hoor.” “Ik denk het ook. Ik zal ze eens oproepen,” zegt Albert. “Nee, wij horen ook niets meer,” is de reactie van de Armadus. “Dan gaan we maar los van elkaar.” Op eigen kracht varen we naar de laadplaats. De duiker wordt gebeld en er wordt afgesproken dat hij morgenmiddag komt. De conclusie van de duiker is dat hij denkt dat er een touw in gezeten heeft. We zijn er met de schrik vanaf gekomen! Op naar Noord-Duitsland.

Jannie Bernouw – van Genderen

Getrouwd

Rianne Hovestadt
&
Jaco van Wijnen

22 september 2023

Marco Oomen
&
Willianne Klop

6 oktober 2023

BUURMAN & BUURMAN NAAR NEPAL

Via World Servants helpen in Nepal

Gerrit en Gerrit, Buurman en Buurman: een project in Nepal.

Gerrit Vos Jan Pieter zoon en Gerrit Robbemondt samen met 30 vrijwilligers naar Nepal.

Medio 2022 hebben wij het idee opgepakt om ons als vrijwilliger op te geven bij World Servants, een Christelijke hulporganisatie, die wereldwijd werkvakanties organiseert.

Meestal voor jongeren, maar er gaan ook groepen volwassenen de wereld over om hulp te bieden bij het bouwen van scholen, medische posten en andere hulpverlening posten.

De reis, die ons beiden aansprak, was de te organiseren reis naar Nepal, waar in de hoofdstad Kathmandu een nieuwe school gebouwd zou gaan worden, waarvan de eerste 4 lokalen in 2022 opgestart zijn met behulp van een jongerenproject van de World Servants.

Het vervolg hierop, weer 4 lokalen, stond op de planning voor oktober 2023.

Christelijk onderwijs wordt door de regering in Nepal maar mondjesmaat van geld voorzien, dus is het bouwen van een nieuwe school een hele onderneming, te bekostigen door de christenen zelf.

In Nepal is onderwijs voor een ieder al niet vanzelfsprekend en al helemaal niet voor christenen en ook is het niet voor alle meisjes weggelegd.

Wij (Gerrit en Gerrit) hebben ons met nog 5 personen uit de Bommelerwaard bij World Servants opgegeven om mee te gaan helpen aan dit project in Nepal.

In totaal bestond de groep uit 32 personen. Een flink gezelschap dus.

Als groep Bommelerwaard hebben we naast de persoonlijke sponsoring nog 2 acties op touw gezet.

In maart de droge stalmest actie en in juni de puddingbroodjes actie. Beide acties zijn in ons dorp Nederhemert en ook de omliggende dorpen heel erg geslaagd, waarvoor wij u allen hartelijk danken. Waarvoor sponsoring; De reis en de (eenvoudige) verblijfskosten betaal je zelf en verder draag je nog een gedeelte bij voor de realisatie van de bouw. Per deelnemer een minimaal bedrag van € 3.250,00.

Op 13 oktober zijn we met 32 personen vanaf Schiphol vertrokken om via New Delhi (India) naar Nepal te reizen.

Een reis van zo'n 8.000 km.

Het programma van ons verblijf van 2 weken was als volgt;

- Bouwwerkzaamheden
- Kinderprogramma
- Cultuurprogramma
- Bezinning

Om met de bouw te beginnen

Wij ondersteunden 2 à 3 plaatselijke bouwvakkers en dat was ondanks de taalbarrière geen probleem! Bouwtaal is overal hetzelfde en heeft ons ook geleerd dat de mensen daar, met bijna niets aan hulpmiddelen (geen speciemolen, geen steiger, eigenlijk heel weinig dus), toch alles kunnen maken. We hebben gezamenlijk geopperd, gemetseld, gestukadoord, wanden af gepleisterd, gesaust en kozijnen gesteld.

team Bommelerwaard

Ja, we hebben echt veel kunnen doen, zelfs meer, dan zij en wij vooraf hadden gedacht.

Voldoening was er dan ook bij iedereen die hierbij betrokken was en hun beste beentjes hiervoor voorgezet hebben.

Kinderprogramma

Het kinderprogramma, dat wij (Gerrit, Gerrit en Leonie) thuis met behulp van de familie al goed voorbereid hadden, gaf ons als tussendoortje een halve dag vrij van de bouw.

Het programma bestond uit het zingen van enkele liederen, het vertellen en uitbeelden van een verhaal, spelletjes met de kids en zeker ook de aandacht die je de kinderen kunt/mag geven (ook belangrijk).

Wie zijn die kinderen zult u zich afvragen en waar komen die vandaan?

Het zijn overwegend kinderen van christelijke gezindte, die soms ouders hebben, maar soms ook alleen een moeder of een vader.

Ook kinderen die hun ouders bijna nooit zien en weeskinderen.

De leeftijd op school en opvang varieert van 4 tot 18 jaar.

Wij zijn zeer onder de indruk geraakt en nog steeds van het samenzijn met de kids, even luisteren naar hun idealen, samen over het geloof praten en zingen of gewoon een hand vasthouden of een knuffel geven. Het heeft ons leven zeker verrijkt en daar danken we de kinderen echt voor. Heel bijzonder!

Het cultuurprogramma

De stad bezoeken met zijn vele tempels en overvolle wegen met heel, ja heel veel motoren, maar geen schone stad.

In veel gevallen ga je zeker 50 jaar terug in de tijd, als we het vergelijken met ons eigen land.

We hebben op een vroege ochtend om 4.00 uur de zonsopkomst aanschouwd bij het Himalaya gebergte. Een prachtige ervaring.

Bezinning

Elke dag startten we met een dagopening en ook elke avond werd met een dagsluiting afgesloten.

Ook hebben we een kerkdienst mogen bezoeken van de christelijke gemeenschap in Kathmandu.

Wederom een bijzondere ervaring, waar door de taalbarrières heen Gods woord door een ieder te verstaan is.

Dankbaar dit alles te hebben mogen ervaren.

Op 27 oktober zijn wij in goede gezondheid weer op Schiphol geland, waar een ieder weer blij was om zijn of haar dierbaren in de armen te kunnen sluiten.

Hart voor Oosterhout

door o.a. de Hèmerse kerk

Inloophuis in Oosterhout.

Een willekeurige middag in Oosterhout. Je loopt door de straten, slentert langs de winkels en opeens hoor je een draaiorgel. Op zich niet veel bijzonders, zul je zeggen. Om dat te horen kan ik ook naar Zaltbommel gaan.

Het bijzondere echter is dat dit instrument een ander soort muziek voortbrengt. Als je wat langer luistert, herken je de melodie ... "Blijf bij mij Heer ..." Een week voor de opening van het inloophuis raakte men in gesprek met de man van het draaiorgel. Hij kreeg een kop koffie en toen hij hoorde over het inloophuis, bood hij spontaan aan om christelijke liederen te spelen.

En om met iemand ergens te blijven, moet je eerst ergens naar binnen lopen ...

Het draaiorgel staat in de buurt van wat vroeger een winkel was. Nu prijkt er een bord boven de deur met het opschrift "Oosterhart". Het uiteindelijk gekozen pand is door Bouwgroep STRAK uit Nederhemert mooi verbouwd. En zodanig ingedeeld en ingericht dat het geschikt is voor de nieuwe toepassing. Ook is er door bedrijven uit Nederhemert gesponsord door materialen te schenken.

Mag ik u eerst iets over de voorgeschiedenis vertellen? Hoe het hiertoe gekomen is? Het evangelisatiewerk in Oosterhout is eigenlijk al in 2009 begonnen. Op persoonlijk initiatief van iemand, die zich geroepen voelde om anderen te

Het inloophuis is 14 oktober geopend, dus het is alles nog erg "vers"

vertellen over de blijde of goede boodschap. Iemand wees hem Oosterhout aan, en dit werk werd gedaan onder verantwoordelijkheid van de kerkelijke gemeente van Leerbroek. Later werd dit uitgebreid met Bijbelstudie en werk onder de kinderen. Omdat er weinig mensen op af kwamen omdat het voor sommigen toch te veel was en ook wel in verband met alles rondom corona, kwam alles wat stil te liggen.

Maar de waakvlam ging gelukkig niet uit en het vuur is nieuw leven ingeblazen. Begin dit jaar werd de stichting "Oosterhart" opgericht. Zodat het werk een formele structuur heeft gekregen en ook de geldstromen beter inzichtelijk zijn. Mensen op straat aanspreken en een foldertje uitdelen heeft een wat vluchtig karakter. De gedachte leefde dat er een inloophuis moest komen waar mensen rustig ontvangen kunnen worden, waar een ruimte is om met een groepje belangstellenden over de Bijbel na

RD: 16 oktober 2023

Vooraan, waar de bezoekers kunnen zitten die binnenlopen om koffie te drinken en een praatje te maken, is het wat smaller. Achterin is ruimte voor activiteiten met de groepen.

Wat wordt er zoal gedaan? Het voornaamste doel is om mensen bekend te maken met de boodschap van de Bijbel; daarvoor worden Bijbelstudies gedaan en in de toekomst wil men op zondag daarvoor bijeenkomsten beleggen. De bedoeling is dat er kinder- en tienerclubs worden gevormd. Er kan rustig worden nagepraat naar aanleiding van de straatevangelisatie.

Maar er vinden ook andere activiteiten plaats. Denk aan maaltijden, creatieve middagen. En ook cursussen om beter Nederlands te leren, makkelijker om te gaan met de computer enzovoorts.

te denken, activiteiten met een groepje kinderen te ondernemen en dergelijke. Of voor eenzame mensen die zo maar binnen kunnen lopen voor een praatje met een kopje koffie erbij. Mooi om te vermelden is dat de burgerlijke gemeente Oosterhout dit initiatief ook verwelkomt.

Die gemeente wees enkele panden aan die hiervoor in aanmerking zouden komen. Het liefst wilde de betrokkenen een pand in een winkelstraat, om zoveel mogelijk mensen te bereiken. Op de foto ziet u het pand dat het geworden is. Er is ongeveer 155 m² ruimte.

Er is een evangelist in dienst voor 16 uren per week en er zijn al veel vrijwilligers uit de omgeving. Dit hele gebeuren wordt ondersteund door gemeenten van de Hersteld Hervormde Kerk, Classis Zuid-Oost, waartoe naast Nederhemert, gemeenten behoren uit de ons omringende dorpen. Daaronder vallen bijvoorbeeld ook Leerbroek, Werkendam en Loon op Zand. Behalve dat het pand door bouwgroep STRAK uit Nederhemert is verbouwd, heeft Leonard van den Berg zitting in het bestuur van de stichting. Zodoende is er een duidelijke betrokkenheid bij dit werk vanuit onze gemeente.

Een groepje gaat soms samen zingen, wat dan mooie reacties uit kan lokken. Natuurlijk zijn er ook minder leuke reacties.

“Men doet dit niet als ‘hobby’ maar omdat het een opdracht is vanuit de Bijbel om het Evangelie bekend te maken aan alle schepselen. En als de Heere je hart heeft ingenomen, dan is het niet moeilijk om dit te doen en dan heb je ook een hart voor je medemensen,” aldus Leonard, met wie ik een gesprek over dit onderwerp mocht hebben. Waarvoor hartelijk dank.

Als u financieel wilt bijdragen, hebben we hieronder de gegevens vermeld.

En als u misschien ook op een andere manier wilt bijdragen, dan mag u hierover contact met Leonard opnemen. Zijn nummer is 0630 038 067

Gerrit Bouman

Dominee gearresteerd

Eerder dit jaar – op 12 mei om precies te zijn – kreeg ik bezoek van een echtpaar uit mijn vorige gemeente. Ze hadden een klein boekje bij zich. ‘Vrijheid door het evangelie’ staat erop met daaronder opengeknipt prikkeldraad. Toen ze weer weg waren, ben ik direct aan het boekje begonnen. Ik heb het in één keer uitgelezen. Maar voordat ze weg waren, vroegen ze mij om enige aandacht aan het boekje te geven. Bij deze dan. Ik mag in de Dorpskrant natuurlijk geen reclame maken, maar ik mag mensen wel op een goed idee brengen.

Het boekje gaat over de ervaringen van een predikant (ds. W. Busch) in Nazi-Duitsland in de tijd van de Führer Adolf Hitler. De kerk in Duitsland had het in die tijd ook niet gemakkelijk. Dominee Busch was 's avonds in Darmstadt aangekomen om daar jongeren toe te spreken. De grote Pauluskerk in Darmstadt zat stampvol met jongeren, maar de politie had alle deuren bezet om de predikant te arresteren zodra hij naar binnen wilde. Via een omweg dwars door de pastorie kon hij toch de preekstoel bereiken. Het onderwerp die avond was 'Jezus Christus de Heere'. Ruim een uur lang sprak hij met veel vrijmoedigheid over Hem. Na afloop van de dienst werd hij meteen gearresteerd. Hij schrijft dan zelf:

*De Pauluskerk in Darmstadt in Duitsland (dicht bij Frankfurt)
Via de pastorie helemaal rechts kon ds. Busch de kerk binnenvoeren.*

“Toen kwam het vreselijke ogenblik dat ze me in een open auto zetten, met voorin een SS'er en een ander ernaast, dan ik en de commissaris. Het was een grote Mercedes, een oud model. Eromheen stonden duizenden mensen, die van binnen naar buiten waren gekomen ... Plotseling stond er een jongeman boven op de kerktrap die over de verzamelde menigte heen het vers van Blumhardt uitriep: *Dat Jezus overwint blijft eeuwig vast. Van Hem is de gehele wereld. Want alles is na Zijn doodsnacht in Zijn hand gegeven.* Dat betekende nogal wat: naast de almacht van Hitler openlijk de almacht van Jezus Christus te verkondigen! Voordat iemand de jongeman pakken kon, was hij in de menigte verdwenen.”

“In deze vuile Gestapo-cellen, daar verlies je alle fanatisme. Daar leer je de realiteit, daar leer je je eigen hart kennen. Ik heb tijden gekend waarin God mij al mijn zonden voorhield. Waarin ik zag wie ik ben: een verloren mens! Maar dan zag ik op Jezus, voor mij gekruisigd, en HIJ kwam naar mij toe. Toen mijn vrouw me een keer spreken mocht, zei ze: wat zie je eruit! Bleek, ongeschoren en mager. Toen zei ik: een momentje alsjeblieft, je moet voor jezelf bezorgd zijn. Hoeveel tijd hebben jullie om God te loven? Mijn dagindeling is zo: van zeven tot acht uur God loven, van acht tot negen uur voorbede doen voor anderen, van negen tot tien uur de psalmen die ik ken uit het hoofd opzeggen. En van tien tot elf uur doe ik oefeningen zodat ik niet vastroest; van elf tot twaalf uur begin ik weer met God te loven. Driemaal per dag een uur God loven! Mijn cel was vol met de heerlijkheid van God.”

Op een dag stapte een SS'er zijn cel binnen. Dat was een man die meer over de Bijbel wilde weten. De predikant antwoordde: “Als u erover praten wilt, ik stik in deze cel. Laten we in de gang praten. Daar is tenminste een raam waardoor wat lucht binnenkomt. Tien minuten later had ik de hele bezetting om mij heen zitten. Evangelisatie voor de agenten van de Gestapo. Onbeschrijfelijk! Daar stond ik voor de SS'ers en maakte hun duidelijk hoe

slecht wij mensen zijn, en dat we in de hel komen. Je bent alleen verlost als je in Jezus gelooft. Terwijl ik voor deze SS'ers deze overdenking hield, zat achter de celdeur ertegenover een vriend en ambtsbroeder van mij. Daar wist ik helemaal niets van. Maar later vertelde hij mij: "Ik zit daar in zo'n grote vertwijfeling en nood en opeens hoor ik iemand praten. Ja man, denk ik, dat is toch Wilhelm Busch, en wat praat hij daar zo hard? Man, hij evangeliseert hier in de Gestapo-gevangenis!" Toen is hij op zijn knieën gevallen en heeft de hele tijd gesmeekt: Heere, geef hem kracht! Open de

Ds. Wilhelm Busch (1897-1966)

harten! Later heb ik gedacht: dat is de kerk van de toekomst. De kerk in de gevangenis: de een legt een getuigenis af en de ander knielt en roept achter de vergrendelde deur tot God. Dat is de ware Kerk, de eigenlijke, die met Jezus eronder ligt en toch overwint."

Darmstadt met op de voorgrond de Pauluskerk

"Begrijpt u, ze hadden niets tegen huis-tuin-en-keukenchristendom. Daar hadden ze sowieso niets tegen, integendeel, dat steunden ze zelfs. De Führer sprak in zijn redevoeringen: Dat de Allerhoogste ons zegenen moge en de Voorzienigheid met ons moge zijn. Maar de Bijbel zegt dat wij voor God verloren zondaars zijn. De Führer een zondaar? De Arische mens een zondaar? Onder het gericht van God? Maar er is geen heil buiten Jezus Christus! Men valt Hem toe of men haat Hem. Dat is overigens nu nog steeds zo. Wat is uw vertrouwen? Óf u valt onder het Evangelie, óf u haat het. Geef voor uzelf eens een antwoord!"

Naar aanleiding van: Wilhelm Busch, *Vrijheid door het evangelie. Mijn jaren als predikant in Nazi-Duitsland.*

*Deze dingen heb Ik tot u
gesproken,
opdat gij in Mij vrede hebt.
In de wereld zult gij
verdrukking hebben,
maar hebt goeden moed,
Ik heb de wereld overwonnen
(Johannes 16:33)*

Ds. Johannes
Busch
(1905-1956)

"Ze hadden mijn broer Johannes 's avonds gearresteerd. Het gaf een enorme consternatie dat zo'n bekende dominee in de gevangenis kwam. Het stond dadelijk in de buitenlandse kranten, in Zwitserland, in Denemarken, in Holland (het was nog voor de oorlog). Natuurlijk leidde dat ook tot grote opwinding bij de beambten en tot een discussie: is het terecht of onterecht? Eén van hen schreeuwde steeds: 'Het is terecht! We moeten die geestelijke zijn muil toestoppen.' Deze schreeuwlelijk ging die avond nog eenmaal het directiegebouw uit. Iemand had een bananenschil op de treden gegooid. Die man glijdt op de trap zo ongelukkig uit, dat hij met zijn hoofd naar achteren op de treden slaat en dood is. Kunt u zich die situatie voorstellen? Een halfuur nadat hij geschreeuwd heeft: 'We moeten die geestelijke zijn muil toestoppen,' ligt hij dood op de trap.

U kunt zeggen: dat is toeval. Natuurlijk kan ik dat niet weerleggen. Maar dit weet ik, dat de staatspolitiebeambten niet meer in toeval geloofden. Mijn broer zei: 'toen begon de zielszorg. Toen kwam de een na de ander volledig verward naar me toe en vroeg: 'Zegt u eens, is er een God Die kan doden?' 'Ja. – Maar dat is nog kinderspel, op de trap uitglijden en doodvallen. Maar wat daarna komt...' Mijn broer zei: 'Die paar dagen waren evangelisatiedagen zoals ik nog nooit in mijn leven meegemaakt heb'."

De sprake van de beuk

*'t Is stil hier. Dor en kaal ligt Nederhemert. Zuid
als ik bij 't Godsgebouw - verzonken in gedachten -
de oude namen lees van Eilandse geslachten.
Waar haag en yz' ren hek dit oord des doods omsluit.*

*Ooit stond een twyg by 't hek; een beuk groeid' uit die spruit.
En, wat toen niemand kon bedenken of verwachten:
de boom greep 't kluister aan! Zyn trage groei vol krachten
maakt dat hy spyl na spyl in schors en hout besluit.*

*De kerkhofpoort mag vry met knook en doodshoofd pronken.
Laat zerk en grafgewelf van d' overwinning ronken;
de scherpe zeis des doods slaat immer wond op wond.*

*De beuk die 't hek verwon van hoger zege spreekt.
Dit levend groene hout dat 't sterkste yzer breekt
is 't beeld van Hem, de Spruit die 't doodsgeweld verslond.*

Quartiers

Huwelijksjubileum

Jan & Janneke Vos: 40 jaar getrouwd

Vos dier-tuin-dhz Molenstraat 83, ja daar moet ik zijn. Want bij hun bedrijf wonen Jan Vos (65) en Janneke Vos - van de Laar (63), twee echte Hèmersen. Ze waren op 14 september van dit jaar 40 jaar getrouwd. Ik ga in de winkel op zoek en kom Jan tegen in een grote opslaghal achter de winkel. Janneke zit boven op het kantoor en daar gaan wij ook naar toe. Twee kantoren, een kantine, toilet en ook nog een opslagruimte voor spullen voor de winkel, Echt, ik keek mijn ogen uit, wat een ruimte!! Het echtpaar heeft drie kinderen en twee kleinkinderen. De kinderen wonen in ons dorp en in Ammerzoden en Wijk en Aalburg.

Op 14 september 1983 trouwde het echtpaar in het toenmalige gemeentehuis in Kerkwijk door de ambtenaar van de burgerlijke stand, dhr. C. Haverhals uit Bruchem.

Jan en Janneke gingen wonen op Molenstraat 83. De ouderlijke woning werd afgebroken en in die plaats kwam een nieuwe woning te staan. De vader van Jan, Jan Gijbert Vos, die vooral de oudere inwoners van ons dorp nog wel gekend zullen hebben, had mestvarkens en fokzeugen en zoon Jan ging daarmee verder. Maar in 1995, na de evacuatie i.v.m. het hoge water, is Jan daarmee gestopt. De varkenstallen werden omgebouwd naar een winkel. En zie nu wat Jan en Janneke hebben neergezet, een prachtige grote diervoederzaak die overal bekend is. In 2021 werd er gebouwd, met daarbij een grote hal voor opslag.

In 2020 kreeg Jan een ongeval op zijn bedrijf. Hij kwam met zijn been klem te zitten tussen de

heftruck en een stalen balk. Hij is daar twee keer aan geopereerd en heeft heel lang met krukken gelopen, maar ook lang gebruik gemaakt van een scootmobiel. Helaas kan Jan vele dingen zoals ergens gaan wandelen of hardlopen niet meer doen.

Als je hem vraagt naar zijn hobby's, dan zegt hij ineens: "Mijn hobby is mijn werk, daar houd ik van en ik blijf liever werken dan dat ik mee op vakantie ga." O ja, hij heeft toch ook nog een andere hobby, bezig zijn met grasparkieten.

Janneke heeft 6 jaar lang bij Toon van der Vliet gewerkt in de winkel. Ook heeft ze gewerkt bij haar broer Gerrit die een groentezaak had in Aalst.

Dan ging ze samen met haar broer naar Papendrecht, Werkendam en Leerdam, groenten verkopen, soms huis aan huis. Nadat ze getrouwd was met Jan werkte ze nog twee dagen in de week bij haar broer. Toen er kinderen geboren werden, bleef Janneke thuis. Ze doet de administratie van het bedrijf al vele jaren en is daar ook mee bezig als ik hun kantoor binnen wandel.

Janneke vertelt dat ze veel heeft moeten leren op de PC en heeft ook een cursus hiervoor gevolgd.

En weten jullie wat de hobby van Janneke is? Op vakantie gaan! Wel vier keer per jaar!! Met Jan vier keer op vakantie? En Jan hield niet van vakantie. "Nee," vertelde ons Janneke: "ik ga drie keer op vakantie met onze dochter. En met Jan ga ik ook een keer op vakantie. De vakanties gaan o.a. naar Spanje en Griekenland. Maar ook vakantie in eigen land, want Nederland is ook mooi." Daarom was er haast bij dit artikel te maken, want enkele dagen daarna gingen Janneke en haar dochter weer 10

dagen naar de Veluwe en Jan vindt dat wel goed hoor!!

Janneke leest ook graag en ze maakt graag kaarten, maar die kaarten verkopen ze weer in de winkel, dus het mes snijdt aan twee kanten!

Kanaries fokken doet Janneke ook graag. "Daar ben ik weer mee begonnen," vertelde ze mij: "Jaren niet meer gedaan maar toch deze hobby weer opgepakt."

Je kunt merken dat Jan en Janneke op elkaar ingesteld zijn want wat de ene niet weet vult de andere weer aan. Op de vraag waar ze elkaar hebben leren kennen? Nou, dat was bij Jan thuis.

Want Janneke was vriendin met Engelina, een zus van Jan en zo ging het balletje rollen.

Met het eigen gezin, kinderen en kleinkinderen, broers en zussen van Jan en Janneke werd een receptie gehouden in dorps huis de Gaarde in ons dorp, lekker eten en drinken.

Een laatste slotopmerking van Jan na een tip van Janneke. "Met het ongeval Dirk, heb ik heel veel steun gehad van ons kleinkind Iris van 2½ jaar. Want dat kleinkind was altijd bij mij en nu nog steeds als ze binnenkomt. Want er zijn opa's, maar Iris heeft de liefste opa."

Een mooi moment om dit artikel mee af te sluiten.

Dirk Brugmans

Huwelijksjubileum

Cornelis Jan & Willy Kreling: 50 jaar getrouwd

Ik ga op een avond eind oktober op bezoek bij Cornelis Jan (73) Kreling en Willy (71) Kreling - Oomen Molenstraat 37, die 19 oktober 50 jaar getrouwd waren.

Het is lekker warm in de kamer als ik binnenkom. Cornelis Jan had het koud zei Willy, hij is namelijk nog aan het revalideren en moet hierbij veel zitten, daar krijg je het niet warm van. 20 September heeft hij een nieuwe knie gekregen. Gelukkig is het allemaal goed gegaan.

Het echtpaar heeft 6 kinderen waarvan er 5 in Nederhemert wonen en 1 in Waardenburg. Het echtpaar is gezegend met 25 kleinkinderen en 1 achterkleinkind, dat met zijn ouders ook in Nederhemert woont. Het echtpaar trouwde in 1973 op het toenmalige gemeentehuis van Kerkwijk door de ambtenaar van

de burgerlijke stand, dhr. H.J. van den Berg. Feest was er na hun huwelijk in het oude dorps huis van Nederhemert, waar Joke Bouman toen beheerster was.

Het echtpaar ging wonen in het ouderlijk huis van de bruid aan de Molenstraat 37. Willy was 13 jaar oud toen ze haar moeder verloor en heeft daarom altijd in het huishouden moeten werken. Haar vader Jiel en zijn broer Gijs gingen aan de andere kant van het huis wonen, er was namelijk plaats voor 2 gezinnen in de woning. Cornelis Jan heeft 13½ jaar in Gameren bij aardappelhandel van Tuijl gewerkt. Daarna nog 33 jaar bij steenfabriek De Rijswaard in Aalst.

Cornelis Jan was en is een persoon die nooit stil zit. Ook als rietdekker wist men hem te vinden en hij leverde hiermee vakwerk! Het is een persoon die je overal ziet. Is hij thuis niet aan

de gang, dan is hij bij een van de kinderen aan het werk met o.a. verven, heg knippen en opruimen. In zijn huwelijk heeft hij ook veel rond het huis op het land gewerkt en had hij verschillende percelen met aardbeien enz. Al met al hij was altijd bezig.

Daarnaast maakt hij ook nog tijd voor een andere hobby, zingen bij de 'Bovenstem Bommelerwaard'. Zoals ik al zei: Willy heeft altijd in het huishouden gewerkt en heeft veel betekend voor haar vader en ome Gijs, dat is zeker waar.

De gezamenlijke hobby van Cornelis Jan en Willy is oppassen op de kleinkinderen, dit doen ze dan ook erg vaak. Ze staan altijd voor iedereen klaar. Op woensdagmiddag is het een invasie van kleinkinderen die naar opa en oma komen. Dan fiets ik wel eens langs en dan zeg ik bij thuiskomst tegen mijn vrouw: de kindercrèche bij Cornelis Jan en Willy was weer geopend want er stonden zoveel van die kleine fietsjes, echt prachtig!

Maar Willy heeft nog een hobby. Ze is namelijk al 23 jaar vrijwilligster bij 'Zorgcentrum 't Slot' in Gameren. Daar helpt ze standaard elke week een middag mee om de bewoners te voorzien van koffie met een koekje. Soms gaat ze met de bewoners met de bus van het Slot een bloesemtocht rijden of ergens met de ouderen een pannenkoek eten. "Dat is altijd gezellig hoor." zegt Willy.

Het echtpaar heeft elkaar vele jaren geleden leren kennen bij de toenmalige frietwagen van Han Oomen, die stond waar nu de cafetaria is gevestigd in de Tuinstraat. Want de jeugd uit Gameren kwam naar Nederhemert, maar andersom ging jeugd uit

Nederhemert ook naar Gameren. Daar zijn best wat huwelijken uit voortgekomen.

Het echtpaar heeft hun 50-jarig huwelijk mogen vieren in dorps huis 'De Gaarde' in ons dorp.

In de middag was er een receptie en in de avond met kinderen, kleinkinderen en familie ook in het dorps huis heerlijk gegeten.

Willy: "Waarom naar elders gaan als wij hier een mooi dorps huis hebben?" Dat was fijn om te horen. De ochtend van de feestdag werd het echtpaar thuis verrast met een heerlijk ontbijt van de kinderen, die tevens ook zelf aan tafel gingen om mee te eten. Ze vertelden dat het echt gezellig was zo samen met hun eigen kinderen. Inwoners uit Nederhemert en omgeving en zelfs ver erbuiten, zijn het echtpaar niet vergeten gezien de bijna 200 felicitatiekaarten die binnengekomen waren. Ook vanuit de gemeente Zaltbommel was gereageerd. De trouwakte van 1973 kwam binnen en het echtpaar zal binnenkort uitgenodigd worden om samen met andere echtparen die een jubileum gehad hebben, bij elkaar te komen in het gemeentekantoor, waar dan ook het College bij aanwezig zal zijn.

Wij laten Willy nog even aan het woord die ook namens Cornelis Jan een slotopmerking wil maken: "Boven onze trouwkaart stond 'Eben-Haëzer', dat is waarheid geworden. Ondanks dat wij veel meegemaakt hebben, heeft de Heere ons altijd geholpen."

Het was fijn voor mij om met dit echtpaar gesproken te hebben en diep onder de indruk ga ik naar huis om mijn artikel te schrijven.

Dirk Brugmans

Huwelijksjubileum

Kees & Jenny van Heijkop: 50 jaar getrouwd

Op een mooie morgen, begin november, ga ik naar Kees van Heijkop (73) en Jenny van Heijkop - Grootveld (73) in Wellseind, nee Nederhemert. Maar ik moet wel door Wellseind heen om bij dit echtpaar te komen. Aan het einde van de Lenshoek in Wellseind staan drie huizen die onder Nederhemert vallen, dus vandaar dat ik daar was. Want Kees en Jenny waren 2 november van dit jaar 50 jaar getrouwd, dus ik ga daarom bij hen op bezoek voor een artikel in onze dorpskrant.

Als ik aankom loopt Kees buiten nog wat te klussen, maar wij gaan naar binnen waar het heerlijk warm is en Jenny de koffie al klaar heeft. Sinds kort wonen Kees en Jenny in een mantelzorgwoning vlak bij hun oude woning waar nu hun zoon Corné met zijn gezin gaat wonen na een grondige verbouwing die toen nog niet afgerond was. Het echtpaar heeft altijd op Lenshoek 23 gewoond. Kees heeft, met hulp, in de avonduren toen dat huis

gebouwd. Ze hebben 6 kinderen. Drie jongens en drie meiden en 19 kleinkinderen, waarvan de oudste dit jaar getrouwd is. Het echtpaar trouwde op het voormalige gemeentehuis van Kerkwijk door de ambtenaar van de burgerlijke stand toentertijd, Willem van der Zalm. Daarna werd hun huwelijk kerkelijk bevestigd door Ds. J. Jongerden in de hervormde kerk te Kerkwijk. De trouwtekst was uit Psalm 32 vers 8: "Ik zal u onderwijzen, en u leren van den weg, dien gij gaan zult: Ik zal raad geven, Mijn oog zal op u zijn."

Kees heeft 28 jaar bij aardappelhandel Dries Quik gewerkt als chauffeur op de vrachtwagen.

Quik werd daarna overgenomen

door AB uit Texel en daar heeft

Kees nog 12 jaar met veel

plezier gewerkt.

Kees en Jenny hebben

ruim 30 jaar een depot

van Dorcas Hulp

gehad. Kees reed

met verschillende

vrachtwagens, die

beschikbaar

werden gesteld

door

transportbedrijven,

naar plaatsen in

Oost-Europa om de

goederen af te

leveren. In konvooi

rijden is ook wel eens

gebeurd, vertelde Kees,

maar op een gegeven

moment raak je toch elkaar kwijt.

Landen als Albanië en Moldavië

werden aangedaan en ook andere landen.

Kees maakt al 14 jaar deel uit van de kerkenraad

van de Hervormde gemeente Kerkwijk, Delwijnen

en Nederhemert als diaken.

Hobby's: sinds korte tijd rijdt hij om de drie maanden

een volle week Tafeltje Dekje. Is altijd actief bezig

o.a. op de bekende rommelmarkt in Bruchem dat

vanuit de Hervormde Kerk wordt georganiseerd en

dan is er een verkoping voor verschillende projecten.

Ook helpt Kees zijn zoon mee in zijn 'oude huis', lekker klussen doet hij graag. Soms ook bij andere kinderen klussen. Maar ook tuinieren en fietsen samen met zijn vrouw. Ook op vakantie naar Oostenrijk, Zwitserland en ook in eigen land. Soms samen, maar ook altijd eens per jaar met 4 vrienden, en dat is erg gezellig zegt Kees.

Kees werd geboren in Wellseind, Onderweg 11, en heeft daar totdat hij getrouwd was gewoond met zijn ouders.

Jenny werd geboren in Gameren, woonde met

haar ouders in de Schoolstraat. Heeft

voor haar huwelijk gewerkt bij een

gezin in Zaltbommel. Was

coupeuse en maakte jurken

enz. voor andere mensen.

Dat deed Jenny ook nog

toen ze getrouwd waren.

"Dat was een afleiding,"

zegt Kees, "want ik was

veel weg en dus weinig

thuis als chauffeur."

Lezen is ook een

hobby van haar en

Jenny helpt al 15 jaar

mee in gebouw Eben-

Haëzer in Bruchem

tijdens open maaltijden

voor mensen, wat vanuit

de kerk wordt

georganiseerd. Dat doet ze

met veel liefde.

Het echtpaar leerde elkaar

kennen bij het cafetaria aan de

Waaldijk in Gameren. Feest was er op

2 november in dorps huis de Gaarde in

Nederhemert met de kinderen, kleinkinderen en wat

goede vrienden.

Kees en Jenny wilden aan het einde van hun

verhaal nog wel kwijt dat ze erg dankbaar zijn dat

ze zoveel jaren nog bij elkaar mogen zijn. Fijn om

even met deze mensen gesproken te hebben.

Dirk Brugmans

Wist je dat er voor elk huwelijksjubileum een bloem is? Voor 40 jaar getrouwd is dat bijvoorbeeld de gladidool. Bij een gouden huwelijk zijn er zelfs twee bloemen: gele rozen en viooltjes. Gele rozen symboliseren het innerlijk licht en de schoonheid van een lang en goed huwelijk. De viooltjes symboliseren trouw, bescheidenheid en deugd. De twee bloemen samen staan voor nederigheid en toewijding en volharding. De roos en het viooltje, twee bloemen voor twee mensen die samen zijn gekomen, elkaar aanvullen, ondersteunen en al vijftig jaar samen zijn.

De vrouw met de hond

Belevissen van een hondenbezitster

Ongeveer een keer in de tien dagen laat ik mijn hond uit in het prachtige stukje natuur van de Lieskampen. Maar het is daar nu, door de vele regen, veel te nat. Dan sta ik soms voor ondoorwaadbare stukken grond en vraag me af hoe ik er doorheen moet lopen. Het lukt meestal wel met laarzen aan, en de hond gaat er ook wel doorheen, maar ze wordt zo ontzettend vies. Een hond wassen is ook een hele bezigheid. Misschien komt er weer een mogelijkheid om daar te wandelen als het gaat vriezen.

Vaak moet ik nog terugdenken aan de vorstperiode in coronatijd. Heel de Bommelerwaard, met uitzondering van baby's en bejaarden, was aan het schaatsen in de Lieskampen. Wat was het toen ontzettend druk en ouderwets gezellig. Dat de wateren van de Lieskampen ons nog droegen is me tot op vandaag nog steeds een wonder! Hopelijk komt er een gezonde vorstperiode aan en blijven epidemieën ver weg.

Nu is het zo dat er in dit natuurgebied veel afvaldumping plaatsvindt op de parkeerplaats. Een vondst in het afgelopen voorjaar van drugsafval is de bekende druppel geweest die de emmer deed overlopen. Het heeft de gemeente heel veel geld gekost om dat op te ruimen. En daarom kwam er vanuit Staatsbosbeheer het besluit om de parkeerplaats volledig af te sluiten.

Ik was daar niet van op te hoogte. Dus kwam ik er samen met mijn hond aangereden terwijl er net bezigheden waren om de slagboom te bevestigen waardoor de parkeerplaats afgesloten kon worden. Er stond een auto van Staatsbosbeheer met een kar erachter. De deuren waren open en er klonk muziek uit. Geen vogeltjesmuziek maar pop(ulaire)muziek met ritme en beat. Ik geloofde mijn oren niet. Maar het was toch echt zo. Twee mannen, gestoken in groene kleding, waren net ijverig bezig met het graven van een gat. Twee mannen met dunne witte onderarmen. Met een eigentijdse haartrend. Veters in de schoenen gefrommeld. Groetend met een stads accent. Ik schatte ze een jaar of dertig. Jochies van dertig.... Begrijp me goed, beste dorpsbewoners, ik heb niets op of aan te merken over andere personen. Ik was zo stomverbaasd, omdat ik altijd een heel ander beeld had van mensen die werken als boswachter of iets dergelijks op de buitenwerkvloer bij Staatsbosbeheer. Ik heb steeds gedacht dat een boswachter een zeer robuust uiterlijk heeft. Groot lang.... breed... met armen als van staal. Een flinke baard. Diepe gezaghebbende stem. Een gat gravend alsof hij z'n mes door de boter haalt. En met dat boswachtersbeeld kieverde ik om. Met dat uiterlijke beeld van de jochies van dertig en de ingebeelde, in mijn ogen echte, boswachter. Klopt mijn beeld dan niet en zijn de jochies toch de boswachters van nu? Doet het uiterlijk van personen er wel toe? Of loop ik achter in de tijd en is dit al heel lang de boswachterstrend? Dat kan

natuurlijk ook heel goed mogelijk zijn, maar ik ben hierdoor wel een beetje van slag.

Ik besloot een praatje te maken om al de vragen die ik hierover heb beantwoord te krijgen. Ze waren allerhartelijkst toen ik vroeg wat ze aan het doen waren. En ze vertelden van de opdracht van het plaatsen van een slagboom.

Maar waar kan ik dan voortaan mijn auto parkeren? Ergens langs de kant mevrouw. Werken jullie graag in de natuur? Ik probeerde wat dieper te graven in het gesprek. Maar kwam er al gauw achter dat het Moeder Natuur is die hen tot dit buitenwerk riep.

Ze waren stomverbaasd toen ik hen vroeg dat een moeder toch altijd een vader heeft.....

Inmiddels is de slagboom vernield en verwijderd. Hij is stuk gezaagd en aan de kant gelegd. Hierdoor kunnen auto's weer de parkeerplaats op. Dat is wel prettiger dan langs de kant van de weg, want soms is het zo druk met honden uitlaten dat het er echt vol staat en je niet weet hoe te draaien.

Staatsbosbeheer komt steeds weer terug en repareert vol goede moed de kapotte slagboom.

Wederom na een paar dagen is de slagboom opnieuw kapot gemaakt, zodat auto's erdoor kunnen. Staatsbosbeheer gaat voor de zoveelste keer repareren en legt kettingen en sloten aan. Echter het helpt allemaal niets.

Dan kom ik aanrijden en zeg tegen m'n hond: "We kunnen doorrijden. De jochies moeten weer komen." Ik begrijp dat er een onbekend iemand is die het heel zwaar vindt om over de slagboom te stappen en te moeten lopen naar de Lieskampen. Zelf vind ik het ook irritant. Ik wil ruim parkeren en vlot mijn hond in en uit de auto kunnen doen. En dan die kwats met die boomstam. Het helpt toch niet. Hier is een stille, weliswaar een asociale, strijd gaande. Een strijd zonder woorden. Een strijd van niet opgeven. Een strijd van koste wat het kost willen winnen. Ik word er stil van..... dat iemand zo lang kan volhouden..... Want het blijft maar voortduren. Al maandenlang. En nog stopt het niet. Wat een vasthoudendheid. Niet loslaten. En dat voor een luttele boomstam. Ik word er stil van..... Het is geen minnestrijd der liefde. Geen innerlijke zielenstrijd. Ook geen machtsstrijd waarbij de wens uit het oog verloren gaat, maar een wedstrijd. Een test wie het sterkste is in volhouden. Ik word er stil van.....

De vrouw met de hond

TWINTIG VRAGEN AAN HUIBERT WERNER

1. Naam;
* Huibert Werner
2. Adres;
* Boterbloemstraat 8
3. Geboorteplaats en datum;
* In Nederhemert op 2 juni 1997
4. Beroep/opleiding en waarom doe je dit;
* Ben momenteel werkzaam als ondernemer in de tuinbouw, we telen verschillende soorten snijbloemen door de seizoenen. Dit doe ik omdat ik graag buiten werk en een passie heb voor alles wat groeit en bloeit.
5. Relatie;
* Heb een mooie relatie met Annerieke de Ruiter.
6. Hobby's;
* Mijn hobby is het houden en fokken van dieren zoals kippen, duiven en kanaries.
7. Liefelingsmuziek;
* Luister nauwelijks naar muziek dus heb geen liefelingsmuziek.
8. Favoriete lectuur/boeken/film/serie;
* Vooral Kleindiermagazine, Landleven en Vliegduivensport wordt aandachtig gelezen.
9. Doe je aan sport, zo ja welke sport en wat is er zo leuk aan;
* Dit jaar was het alleen de motorsport. Motorrijden doe ik graag, omdat het een kick geeft en je kunt genieten van mooie landschappen.
10. Liefelingseten;
* Bruine bonensoep van oma.
11. Waar ben je trots op in je leven;
* Op mijn familie.
12. Mooiste/leukste vakantieplek;
* Curaçao, prachtig en relaxed eiland.
13. Heb je ergens spijt van;
* Dat ik in mijn schooltijd niet wat meer stages heb gelopen bij bedrijven.
14. Wie bewonder je het meest en waarom;
* Kan niet zeggen dat ik iemand in het bijzonder erg bewonder.
15. Leukste jeugdherinnering;
* De vakanties naar Gees. Er was daar altijd veel jeugd zodat we er met z'n allen een leuke, avontuurlijke week van maakten.
16. Wie wil je ooit nog eens ontmoeten;
* De vrouw met de hond.
17. Waar voel je je het meest bij betrokken;
* Bij Knagend Vooruit Nederhemert. Tegenwoordig zit ik daar ook bij in het bestuur. We proberen elk jaar een leuke show op te zetten, zodat dat stukje cultuur in Nederhemert behouden blijft.
18. Wat zou je direct aanpakken als je een poosje burgemeester van Nederhemert zou zijn;
* Zorgen dat er een sportfaciliteit komt die gratis toegankelijk is voor alle dorpsbewoners.
19. Wat vind je het leukste aan Nederhemert;
* Dat bewoners snel voor elkaar klaar staan wanneer dat nodig is.
20. Aan wie moeten wij de volgende keer de 20 vragen stellen;
* Aan Martine van Loon

Tappen bij de boer

Ultraverse Hèmerse melk

Wist je dat je in ons dorp de melk rechtstreeks bij de boer kunt halen? Voor de een al heel lang vaste prik, voor de ander een ver-van-je-bed-show. Carola van Genderen loopt zowat elke avond rond half 7 naar de tank om verse melk te tappen voor haar vaste groep klanten. 'Het is meer een soort hobby, voor de mensen die ervan houden. Onze verse melk is niet te vergelijken met de melk in de winkel.'

Het familiebedrijf

De boerderij van Kees en Carola van Genderen op Molenstraat 56 is bij velen bekend. Natuurlijk vanwege de koeien en schapen, maar heel veel kinderen kennen ook de oude pony die trouw naast de boerderij staat te grazen. Kees en Carola namen in 2006 het familiebedrijf over van zijn ouders. Kees: 'Ons bedrijf bestaat nu uit zo'n 80 melkkoeien, 40 jongvee, 80 schapen (inclusief hun lammetjes), een aantal poezen, onze hond en de 27-jarige pony. We zitten met onze boerderij echt in het dorp, maar gelukkig hebben we wel 15 bunder land achter ons huis. Dus de koeien lopen gemakkelijk van de stal naar buiten.'

Bekende koeien

Kees en Carola vormen samen met hun kinderen Jan en Noa een goed kwartet op de boerderij. Ieder heeft zijn eigen werk in het geheel, maar de liefde voor de dieren zit bij iedereen diep ingebakken. Kees: 'Ik houd van mooie, stevige koeien die lang meegaan. We hebben onze eigen lijn in het vee. De kalveren zijn later weer de moeders van de volgende generatie op onze boerderij. Dat zorgt ook wel voor een band. Elke koe heeft zo haar eigen karakter en eigenaardigheden. Eén koe springt er wel een beetje uit: met haar 14 jaar is ze de oudste van het stel. We vinden het niet makkelijk om onze dieren weg te doen en doen dat dan ook zo zorgvuldig mogelijk.' Of er ook stieren zijn op de boerderij? Daar is Carola stellig in: 'Die komen er niet in bij ons. Ik vind het gewoon te gevaarlijk! Voorlopig bestaat de veestapel dus uit alleen vrouwtjes.'

Tappen bij de melktank

De melk van de dames gaat naar FrieslandCampina. Daar verwerken ze de melk in de verschillende, bekende producten. Kees: 'Vaak worden de eiwitten en het vet er grotendeels uitge-

haald. Ook wordt de melk verhit, zodat het product lang houdbaar is.' Carola: 'De melk rechtstreeks van onze koeien is eigenlijk niet te vergelijken met deze melk. De rauwe melk tap ik uit de tank. Deze tank is gekoeld op 3,5-4 °C, de melk wordt in de tank regelmatig doorgeroerd voor een egale massa. De melk is niet verhit geweest en heeft 4,8% vet.'

Met de emmer naar de boer

'Onze klanten brengen hun lege emmers of flessen, die wij vullen met onze verse melk. De afspraak is dat de lege items uiterlijk 18 uur binnen moeten zijn, na 19 uur kunnen ze weer vol opgehaald worden. Vaak hebben klanten hun vaste dagen dat ze hun melk halen. Dan wisselen ze direct de volle emmers voor lege emmers,' legt Carola uit. 'Vroeger was het heel normaal hè, dat je melk ging halen bij de boer. Mijn schoonmoeder Carolien had zo ook haar klanten. Soms krijgen we een klant erbij, maar vaak is dat dan tijdelijk. In de winkel kun je het zo in je mandje doen. Als je de melk bij ons haalt moet je er in je planning rekening mee houden. Dat kan weleens lastig zijn. De melk is ongeveer 3 dagen houdbaar. Men moet het dus wel sneller opmaken.'

Extra romig

Kun je deze melk ook anders gebruiken, dan de standaard melk die we kennen vanuit de supermarkt? Carola geeft aan dat het product echt wel anders is. 'De meesten kiezen voor onze melk omdat ze het vanuit thuis uit gewend zijn. De smaak van de melk is niet te vergelijken met de melk uit de winkel. Dat komt onder andere door het hoge vetgehalte, maar ook omdat het niet verhit is geweest. Daarnaast zijn de toepassingen meer divers. De melk ontmengt zich als je het even laat staan: de vettere roomlaag komt naar boven. Deze roomlaag gebruikt men ook wel voor het maken van slagroom of zelfs voor boter. Zelf gebruik ik het ook als kookroom bijvoorbeeld. Sommigen kiezen ervoor om de melk zelf altijd even te koken, zodat eventuele bacteriën worden gedood. Zelf drinken we het altijd zo. Onze kinderen drinken het vanaf 15 maanden ook zo uit de tank. Als we een keer een paar dagen weggaan, moet de melk van thuis altijd mee. Daar kan toch geen andere melk tegenop!'

Carola Kuijntjes

Wintertips

van de BBQkampioen

Barbecueën in de winter? Goed idee! Wist je dat dit steeds populairder wordt? Ook tijdens de feestdagen wordt er volop gebarbecueed. Maar hoe pak je dat aan? De BBQkampioen geeft tips!

1. Kies winterse producten zoals rookworstspiesen, oerhammetjes en gevulde érpels.
2. Maak gebruik van een slingerbarbecue in plaats van een gasbarbecue. Deze barbecue geeft veel warmte en vooral in de winter, veel meer sfeer.
3. Gebruik de slingerbarbecue na het barbecueën als vuurschaal om gezellig met elkaar rondom te staan/zitten. Marshmallows erbij en smullen maar!
4. Zet het buffet met salades/vlees etc, buiten, dan blijven de producten op de juiste temperatuur. Zet het buffet natuurlijk wel droog.
5. Breng je gasten op de hoogte van de winterbarbecue, zodat ze zich goed voor kunnen bereiden en geschikte kleding aan kunnen doen.
6. Zet de barbecue uit de wind, zodat je geen last heb van de rook.
7. Serveer naast bier, wijn en fris ook winterdrankjes, zoals glühwein en chocolademelk.
8. Zorg voor voldoende licht rondom de barbecue, zodat je goed kunt zien wanneer het vlees en/of de vis klaar is.
9. Zorg voor voldoende heaters of vuurkoven, zodat niemand het koud krijgt.
10. Kleed het geheel aan met fleecedekens, het ziet er gezellig uit en dan blijven je gasten gelijk lekker warm.

Wie is de BBQkampioen en wat doen ze? Dat willen we je graag vertellen.

Wij zijn een familiebedrijf gespecialiseerd in het geven van feestjes waarbij het eten centraal staat.

Heb je een BBQfeestje op de planning?

En zie je op tegen die veel te drukke supermarkt?

Heb je geen idee wat je nodig hebt? Eten je gasten vlees, vis, vegetarisch? Of heeft één van je gasten wellicht een allergie?

Koop je niet te veel of juist te weinig?

En dan de afwas... Daar heb je al helemaal geen zin in, maar wegwerpservies eet ook niet prettig.

We hebben het nog niet eens gehad over de vieze barbecue die je de dag erna nog moet schoonschrobben.

Wij zou zeggen dan: doe niet zo moeilijk!

Wij zijn dé BBQkampioen. Wij nemen je al deze zorgen graag uit handen. Van vlees tot salades, van borden en bestek tot barbecue, van braadmeester tot onbeperkt drinken. Zelfs het toetje kunnen we voor je verzorgen.

Dus kies je voor ambachtelijke kwaliteit en gemak voor een groot of klein feestje? Ga dan naar www.BBQkampioen.nl.

Want het is pas écht een feest, als de BBQkampioen is geweest.

De Capreton

Agrarische natuurvereniging afdeling Nederhemert

Volgend jaar is het 25 jaar geleden dat in Bommelerwaard een Agrarische Natuurvereniging werd opgericht onder de naam De Capreton. Het doel was én is om Boeren, Burgers en Buitenlui medeverantwoordelijk te laten zijn voor niet alleen het beheer van het landschap maar ook de ontwikkeling van het hele gebied.

De Capreton, een gezellig samenzijn op 't Eiland

Deze vereniging staat mede aan de basis van de prachtige bloeiende akkerranden en zet zich o.a. in voor de bescherming van de weidevogels. Eind september jl. gaf De Capreton, op een hectare op 't Eiland dat zij dit jaar in beheer nam, een stukje voorlichting voor belangstellenden. Wie vanaf de Maasdijk 't Eiland op rijdt, treft het perceel aan de rechterzijde, net vóór het eerste huis (wit van kleur). De eigenaren van de grond (de Erven JH de Waal) vertrouwen het beheer toe aan de natuurvereniging. Sinds 2016 is samen met vijf

andere Gelderse agrarische natuurverenigingen het Collectief Rivierenland opgericht. Samen voeren zij het agrarisch natuurbeheer uit onder het gemeenschappelijk landbouwbeleid van de Europese Unie, Provincie Gelderland en Waterschap Rivierenland.

Kievit en grutto

De vereniging kent een heldere structuur met een voorzitter, secretaris, penningmeester en bestuursleden.

De contactpersonen tussen gemeenten, Rijkswaterstaat, agrariërs, Waterschap, Provincie en burgers zijn de heren Theo van Goch en Aart Hol. "Wij mogen ons coördinatoren noemen en die rol nemen we serieus," aldus Van Goch. Hij vertelt: "Duurzaamheid en schoonheid gaan voor ons hand in hand en dat door de verbinding te leggen tussen alle betrokkenen. In de beginjaren waren we vooral een organisatie die zich inzette voor weidevogels als kievit en grutto. En nog altijd zijn we dankbaar dat talloze vrijwilligers ieder voorjaar hectare na hectare aflopen om nesten te zoeken en deze te markeren. Op die manier kan de boer met zijn machines de nesten omzeilen. We zijn inmiddels bijna 25 jaar verder en onze taken zijn heel divers geworden: stikstofreductie, verstrekken van informatie, natuurbeheer, aandacht voor zowel de

boer als de burger, voor zowel de gemeente als de Provincie enz.

Voorzitter Robbenmond

Patrijs voelt zich veilig

Terug naar eind september op 't Eiland. Voorzitter Marinus Robbenmond sprak een dertigtal aanwezigen toe: "Welkom op deze middag waarop wij als natuurvereniging

willen laten zien wat we kunnen betekenen voor o.a. de patrijs. We zijn blij met deze prachtig gelegen kavel waar veel bezoekers even kunnen uitrusten op de door ons geplaatste picknicktafel. Hier is te zien dat we twee stroken hebben ingezaaid met bloemenzaad met daartussen een zogeheten keverbank. De gedachte is dat het zaad van de bloemen op de grond valt. De scharrelende patrijs voelt zich veilig tussen de hoog opgroeiende bloemstelen en doet zich te goed aan de diverse zaden. Vroeg in het voorjaar warmt de hoger gelegen keverbank al snel op door de zon en kan de patrijs in de keverbank op zoek gaan naar kevertjes. Kortom: het is hier een lustoord voor deze akkervogel.”

Na deze woorden van welkom was er koffie/thee en gebak, konden de belangstellenden zich individueel laten informeren door de mensen van De Capreton en werd er getrakteerd op kaas en worst. Onder het genot van een bubbelwijnje en een streek gebrouwen biertje was het genieten. Eén van de onderwerpen die de aanwezigen bespraken was de rol van de boer.

Subsidie

Theo van Goch vertelt dat er in Nederhemert ruim 8 ha akkerranden in beheer zijn van De Capreton. Behalve de randen zijn dat ook botanische graslanden waar geen mest of bestrijdingsmiddelen worden ingezet. In het geval van de grond op 't Eiland is er geen sprake van een agrariër die vooral aan opbrengsten denkt. Maar hoe zit dat als een boer een deel van zijn land wil laten beheren door De Capreton? Dan heeft hij toch te maken met een derving van inkomsten? Van Goch: “Ja, dat klopt maar dankzij subsidie vanuit de Provincie en zelfs vanuit Brussel, kan de boer gecompenseerd worden. Op dit moment hebben we in de hele Bommelerwaard een kleine 70 boeren die meewerken aan een andere manier van werken en bewerken van het land.

Het is een samenspel waar veel partijen bij betrokken zijn: samen staan we sterk. We zetten ons in om de biodiversiteit alsmede de bodem- en waterkwaliteit te verbeteren. Zo kan ook de agrariër verduurzamen. De inzet van allen is hierbij van groot belang want de voorbije jaren hebben we gezien dat het met de diversiteit in de natuur niet goed gaat. Door de boer de financiële kans te geven om zijn landerijen op termijn anders in te richten, zetten we al jaren kleine stapjes in de goede richting. Dankzij de talloze vrijwilligers op allerlei fronten kunnen wij als Capreton iets betekenen voor de natuur, de burger en de agrariër. Mooi toch?!”

NN

Uit vriendschap

Toneelvereniging Nederhemert

Toneelvereniging 'Uit Vriendschap' hoopt, op uitnodiging van Oranjevereniging 'Oranje Trouw', op zaterdag 27 januari 2024 weer haar eerste toneelvoorstelling te geven. Traditiegetrouw vindt de eerste voorstelling in Nederhemert plaats. Maar voordat ze zover zijn, gaat er een heel traject van voorbereiding aan vooraf. Tijd voor de dorpskrant om eens langs te gaan om te vragen wat er nou allemaal bij komt kijken voordat er uiteindelijk een gelikte voorstelling op de planken staat.

Toneelvereniging 'Uit Vriendschap' draait al een hele tijd mee. Al bijna 50 jaar! In september 1974 werd de toneelvereniging opgericht, op initiatief van Arie van den Oever die destijds de voorzitter van Oranjevereniging 'Oranje Trouw' was. Na de oprichting stond er binnen 3 maanden een toneelstuk op de planken. In december 1974 werd de eerste voorstelling gespeeld, uiteraard in Nederhemert. Dat eerste seizoen werd er ook al buiten Nederhemert opgetreden. De toneelvereniging had voorstellingen in Well, Sprang-Capelle en Kerkwijk. Zo'n 2 jaar na de oprichting sloot zich iemand bij de toneelvereniging aan, die tot op heden nog steeds meedraait. Marcel Bouman nam in 1976 voor de eerste keer de taak als regisseur op zich.

Toneelvereniging 'Uit Vriendschap' trekt altijd veel belangstellenden. Elk seizoen spelen ze voor zo'n 1.500 tot 2.000 bezoekers. Het meeste publiek was er op 18 januari 2003. Toen bezochten ruim 310 bezoekers de voorstelling in Wijk en Aalburg. Vanaf de start tot op heden zijn er 45 verschillende voorstellingen gespeeld. Door corona en privémomstandigheden heeft de toneelvereniging een aantal seizoenen over moeten slaan. In al die jaren hebben er veel verschillende toneelspelers meegespeeld, waarvan een aantal vele seizoenen lang. Ruud Koemans is daar één van. Hij heeft al 334 voorstellingen gespeeld. Daarmee is hij de op één na langste speler binnen de toneelvereniging.

Om de eerste speler in te halen, zal hij nog 2 seizoenen mee moeten spelen, want Corrie van Hemert heeft maar liefst 350 voorstellingen gespeeld.

De Toneelvereniging bestaat tegenwoordig in totaal uit 14 personen: 9 acteurs, een souffleuse, een regisseur en 3 decorbouwers. De decorbouwers hebben hun handen vol aan het maken van het decor. De overige bijkomende taken worden door de rest van het gezelschap op zich genomen.

Zo begint Ruud Koemans in september met het uitzoeken van een toneelstuk bij een uitgeverij. Er bestaan diverse uitgeverijen van toneelstukken. Net als bij muziek en boeken, moeten er voor een toneelstuk auteursrechten betaald worden. Voor elk optreden moet er door de toneelvereniging daarom een bedrag van 140 euro betaald worden.

Ruud kiest een aantal toneelstukken uit, kijkend naar het genre, het aantal spelers (aantal mannen/vrouwen), en de speeltijd. Normaal wordt er altijd een stuk voor 9 spelers gezocht, maar Ronald van de Werken kan dit seizoen helaas niet mee doen door een blessure. Daarom is er dit seizoen gezocht naar een toneelstuk voor 8 personen.

De keuze is dit seizoen gevallen op het toneelstuk: Familie Bruinsma in de bocht, "Groeten van de Veluwe." Het stuk gaat over een gezin dat goed in de slappe was zit, bestaande uit vader Jan-Hein Zwaanswijk (Marijn Groeneveld), moeder Mathilda Zwaanswijk (Anouk van der Meijden), dochter Clarissa (Julianne van Steenberg) en grootmama (Babs van Driel). Oma heeft de eerste prijs gewonnen met het invullen van een cryptogram. De prijs is een week vakantie in een stacaravan op de Veluwe. Kamperen is voor deze mensen, die in luxe leven, een volslagen nieuwe ervaring en ze kampen dan ook met ernstige aanpassings-problemen. Dit

geldt niet voor de zwaksociale familie Bruinsma. Vader Sjef (Ruud Koemans), moeder Truus (Rianne van Daalen) en zoon Boris (Marco Bouman) hebben vaker met dit bijltje gehakt. Als deze twee families elkaar treffen op de camping, beheerd door Machiel van Hulst (Mark Kolbach), kunnen door de tegenstellingen, confrontaties dan ook niet uitblijven.

Begin oktober wordt gestart met de wekelijkse repetities. Dit gebeurt in het Dorpshuis 'de Gaarde'. De rollen worden verdeeld en onder het genot van een hapje en drankje wordt het toneelstuk in een gemoedelijke sfeer van begin tot eind doorgelezen. De tekst wordt geleerd en er wordt gezocht naar de juiste intonatie van de zinnen. In de loop van de tijd, zelfs tijdens de toneelvoorstellingen, kan er wel eens wat aan de tekst worden veranderd, waardoor het beter loopt of de humor beter naar voren komt. "En soms is een toneelstuk echt erg leuk, maar is bijvoorbeeld het einde niet zoals we zouden willen. Dan passen we het aan naar ons idee," vertelt Ruud.

Zo wordt er een aantal weken geoefend tot de tekst er goed inzit en rond december wordt de stap naar het podium gemaakt. De laatste paar weken voor de voorstelling start, wordt er vaker gerepeteerd: zo'n 2 á 3 keer per week. "Als we eenmaal begonnen zijn met optreden, wordt er tussentijds niet meer gerepeteerd, tenzij er ruim 3 weken tussen 2 voorstellingen zit," vertelt Marijn Groeneveld. "Dan nemen we tussen die voorstellingen nog een keer met zijn allen de tekst door, de zogenaamde tekstrepetitie." Er zijn geen reservespelers, dus voordat de voorstellingen geboekt worden, wordt eerst bij iedereen gekeken of er weekenden zijn dat iemand niet kan. Dan wordt daar omheen gepland, vandaar dat het soms voor kan komen dat er één of meerdere weekenden tussen 2 voorstellingen zitten. Die enkele keer dat er toch plotseling iemand uitviel, is het tot nu toe altijd gelukt om het onderling op te vangen.

Voor het komende seizoen staan er weer optredens gepland in Gameren, Hedel, Kerkwijk, Sleeuwijk, Eethen, Veen, Genderen en voor het eerst nu ook in Hellouw. Gemiddeld worden er 10 voorstellingen per seizoen gespeeld. Het allerlaatste optreden is bestemd voor sponsors.

Mark Kolbach houdt zich bezig met de sponsors. "We zijn echt ontzettend blij met onze sponsors. Door hen hebben we kunnen groeien en verbeteringen aan kunnen brengen. We hebben inmiddels eigen verlichting en geluid, we kunnen nu ook mooiere decors bouwen en sinds enkele weken hebben we zelfs een nieuwe aanhangwagen waarmee we alles veel makkelijker kunnen vervoeren. Die oude aanhanger hadden we al sinds 1985, dus die was echt wel aan vervanging toe. We willen onze sponsors dan ook via deze dorpskrant nog eens extra bedanken!"

De boekingen voor de optredens worden door Rianne van Daalen verzorgd. Voor elke boeking ontvangt de toneelvereniging een vast bedrag en verder worden er per locatie bijkomende afspraken gemaakt. Daarnaast is Rianne ook secretaris van de toneelvereniging en ontwerpt zij het decor. Bij aanschaf van het toneelstuk wordt er ook een richtlijn bijgeleverd waar het decor aan moet voldoen, bijvoorbeeld waar er licht moet kunnen branden of welke ramen en deuren zichtbaar moeten zijn. Rekening houdend met deze adviezen, komt er uiteindelijk een tekening op tafel waarop het decor uitgewerkt is. Aan de hand van deze tekening gaan de decorbouwers Henk Kolbach, Ceel van der Meijden en Mart Schouten aan de slag. Daarbij worden zij bijgestaan door Marcel Bouman, Ruud Koemans en Marijn Groeneveld. Het decor wordt ontworpen aan de hand van de afmetingen van het podium in Nederhemert. Aangezien niet alle podiums waar de voorstellingen worden gespeeld, hetzelfde zijn, moet daar ook rekening mee gehouden worden. Het decor wordt daarom opgebouwd uit panelen die aangepast kunnen worden naar de grootte van het podium waarop gespeeld gaat worden. Uiteraard moet het decor vervoerd kunnen worden, en eenvoudig opgebouwd en afgebroken kunnen

worden: nog meer punten waar ook rekening mee gehouden moet worden.

Bij elk optreden wordt het podium 's morgens opgebouwd en na elk optreden wordt het podium door het gehele gezelschap diezelfde avond weer afgebroken, zodat alles meteen weer mee naar huis kan en het podium weer beschikbaar is voor een ander evenement.

Tijdens een optreden moet ook de techniek op de juiste manier werken, zoals bepaalde geluids- en lichteffecten. Hier houdt Marco Bouman zich mee bezig en hij is ook degene die zorgt voor het transport van het decor en rekwisieten.

Naast het decor en techniek moet er ook gezorgd worden dat toneelspelers gekleed, gekapt en opgemaakt worden. Babs van Driel en Julianne van Steenbergens zorgen er voor dat alle spelers passend gekleed worden en Anouk van der Meijden verzorgt de make-up.

Rianna van Zanten is de souffleuse van het gezelschap, maar verzorgt ook de kapsels. Daarnaast zorgt zij er voor dat tijdens de voorstelling de geluid- en lichteffecten op het juiste moment ingeschakeld worden.

Om iedereen op de hoogte te houden van het reilen en zeilen van de toneelvereniging, verzorgen Babs en Rianne de social media. Zo wordt via facebook onder andere aangegeven welke datum een voorstelling plaats vindt en hoe je een kaartje voor die voorstelling kunt bemachtigen.

Zo heeft dus ieder zijn taak. En al deze verschillende taken worden na al die jaren nog steeds begeleid door regisseur Marcel Bouman. Hij zorgt ervoor dat alle verschillende taken op elkaar afgestemd worden, waardoor het uiteindelijk één geheel wordt en iedereen er klaar voor is om op 27 januari a.s. voor het eerst in het seizoen het podium te beklimmen.

Jenny van den Broek – van Genderen

Schilderijen

over de Abdij in Bern

Twee schilderijen over de abdij in Bern.

In het boekje 'Venster op Nederhemert', het heemkundeboek voor de Wegwijzer, staan bij het hoofdstuk over de Middeleeuwen twee schilderijen. Deze schilderijen zijn al lange tijd bekend. Maar door het nieuwe boek over Bern weten we er toch wat meer van. Dus met recht: nieuw licht op Bern!

Het schilderij van Fulco. (op bladzijde 45 van het Heemkundeboek)

Het schilderij van Fulco

Dit hing vroeger in de abdij, maar nu in het museum in Uden. Het is geschilderd aan het eind van de 16e eeuw rond 1580. In die tijd werd ook de begintijd van de abdij in een boek opgeschreven. Daarin staat ook meer over Fulco en zijn kasteel. Dat was een klein kasteel, niet zo groot als het kasteel in Nederhemert. Het was een 'motte-kasteel', zoals er laatst ook één in Velddriel gevonden is. Op een kleine heuvel stond een toren van ca 8 meter doorsnee en daarnaast was een ommuurde plek voor wat vee en een kleine kapel, waar regelmatig een mis werd opgedragen. De toren was niet om te wonen, maar om van daaruit met pijl en boog naar de vijand te schieten. Daar omheen zien we andere gebeurtenissen, alsof het een stripverhaal is. Fulco had al lange tijd onmin met de ridders uit de buurt,

zowel uit Heusden als uit Woudrichem en Wijk en Aalburg. De ene keer ging het om het om het stelen van de bonenoogst en een andere keer om vissen in het viswater, dat van Fulco was. Maar eigenlijk ging het om de kleine burcht van Fulco, die lag precies op de grens met Holland, Brabant en Gelre. Op een gegeven dag verzamelden zich zijn vijanden in de buurt van Oud-Heusden. Het Heusden zoals wij dat kennen, bestond toen nog niet.) Fulco was op zijn burcht in Bern. De Maas die je op het schilderij ziet, was het oude Maasje dat nu in Brabant loopt.

In de linkerbovenhoek van het schilderij zien we de vijanden van Fulco met paarden, zwaarden en andere wapens. Op de rivier zijn vissers bezig, want de ruzie ging ook over het vissen in water dat eigenlijk viswater van Fulco was. Fulco had zich eerst dapper verdedigd, maar kon niet op tegen de overmacht en vluchtte naar zijn burcht in Bern. Om aan zijn vijanden te ontkomen sprong hij in de rivier. Dat was wel gevaarlijk, want er was een harde stroming in de Maas. Daarom bad Fulco tot Maria om hem veilig naar de overkant te brengen. Zoals het schilderij laat zien, voelde hij dat Maria achter op zijn paard zat en hem hielp. Hij bereikte ongedeerd de overkant. Daar wachtte zijn vrouw, Bescela, hem op. Dat zien we rechts onderaan op het schilderij.

Uit dankbaarheid voor deze redding beloofde hij van zijn burcht een klooster te maken. Hij zelf en Bescela werden kloosterlingen. Fulco trok bij de paters in Bern, Bescela bij de zusters in een ander klooster. Deze gebeurtenis wordt ook vermeld in het stichtingsverhaal van de abdij. Daar staan ook veel feiten in die we kunnen nagaan, dus het verhaal van Fulco is ook wel waar. Fulco en Bescela hadden geen kinderen. Ze vonden het misschien wel een goede oplossing om een abdij te stichten, dan zou er geen ruzie komen over de erfenis.

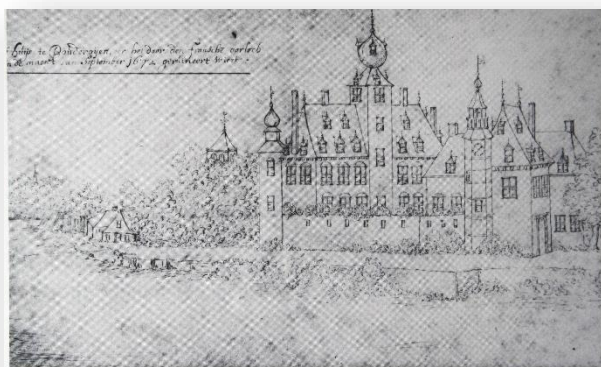
Het schilderij van de abdij.

Dit schilderij hangt nog steeds in de abdij in Heeswijk. De schilder is niet Jan van Meerwijk, zoals in het boek staat, maar Jan Meerhout. Jan Meerhout werd geboren in Gorinchem (1627) en woonde dus in de buurt. Hij maakte ook een

schilderij van Heusden. De paters van de abdij kregen het schilderij in de 19^e eeuw in eigendom. Zij gingen toen definitief in Heeswijk wonen, nadat zij lang in België hadden gewoond. Ze waren in de 80-jarige oorlog al hun bezittingen in Gelderland kwijtgeraakt. Alleen in Brabant hadden ze nog een klein klooster in Heeswijk en enkele parochies daar omheen. Iemand moet hen verteld hebben dat het schilderij de oude abdij voorstelde. Dat wilden ze maar al te graag geloven. Zo mooi zou hun oude abdij in Bern zijn geweest.... Er waren alleen kleine tekeningen van de overgebleven gebouwen nadat zij in 1648 Bern moesten verlaten. In boekjes over de abdij schreven ze dat in de verte de kerk van Well en de molen van Nederhemert te zien was. En misschien ook nog wel de hoge paal tussen Well en Nederhemert.

(afbeelding schilderij Jan Meerhout en tekening Geldersche Kastelen)

Alb. 81. Kasteel Poederoyen voordat het door de Fransen in 1672 werd verwoest. Anonieme tekening. Coll. GK, Cammenburch.

Het schilderij van de abdij. (op blz. 46 van het Heemkundeboek)

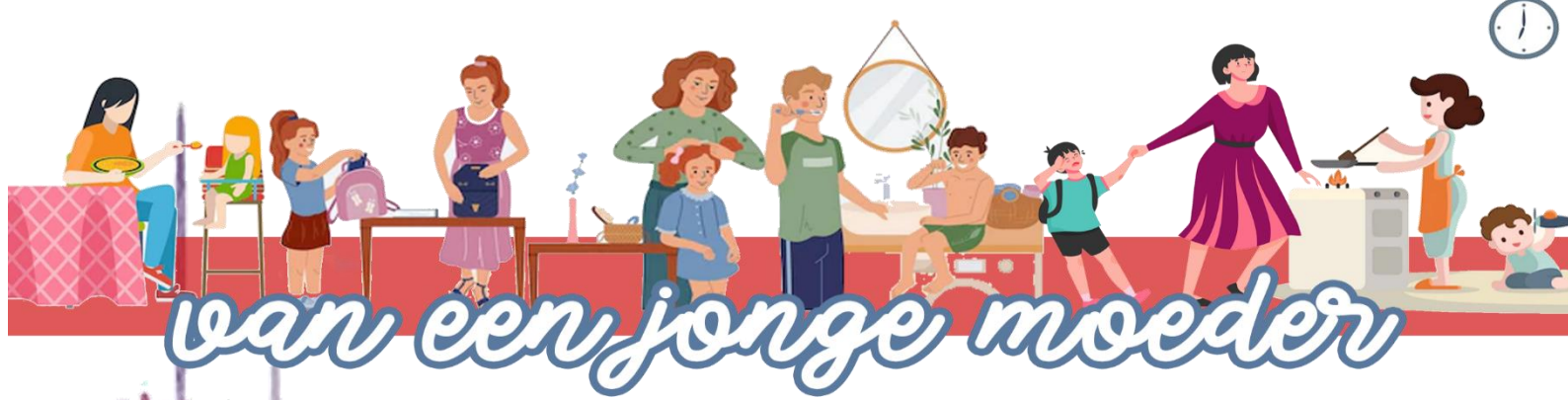
Maar enkele auteurs van het boek over Bern zagen onmiddellijk dat dat niet de abdij kon zijn, maar het kasteel van Poederoyen. Dat kasteel is in 1672 verwoest toen de Fransen Nederland binnenvielen. Jan Meerhout had dat kasteel nog tijdens zijn leven gezien. Als hij van Gorinchem over de Maas naar Heusden voer, kwam hij vanzelf langs Poederoyen. Het kasteel van Poederoyen was inderdaad heel groot. Bij de dijkverzwaring van 1999/2000 zijn de fundamenten opgegraven. Er is nog een andere tekening van het kasteel. Dat staat in het boek van Marjan Witteveen over Maarten van Rossem. Maar

de paters in Heeswijk wisten niets van een kasteel in Poederoyen, dat toen allang verwoest was. Dus zij bleven denken dat hun schilderij een afbeelding was van de oude abdij. En daar waren ze wat trots op.

Vorig jaar hebben we in het weiland naast het huis van Henk en Anki van Hemert gezocht naar fundamenten van de kerk. Niet door te graven, maar door met detectoren de stenen in de grond te zoeken. Er zijn toen duidelijke sporen gevonden van de omtrek van de kerk. Op de Open Monumentendag 9 september hebben we toen de omtrek van de kerk in het weiland uitgezet. Er zijn veel mensen komen kijken. Zo hebben we wel een beeld van de abdij, maar dan wat er nog in de grond zit.

Trees Blom

Van een jonge moeder

Feest in huis

Een paar keer per jaar is het zover. Een jarig kind. Wat een zegen! We hebben weer een jaartje langer mogen genieten van een prachtmens. Hoe heerlijk om dan even terug te blikken en je te verwonderen over de ontwikkeling van je kind. Het kind dat voor je gevoel pas net geboren is (ook al worden ze al 7,8,10 enz.).

Een verjaardag in huis dus. Wij houden hier wel van kleine tradities rondom de verjaardagen. Zo komt er steevast een aftelkalender. Een dag of vier van tevoren maken we een kalender met vakjes. Elke dag mag er een vakje opengemaakt worden. Daar zit dan een klein snoepje o.i.d. in. Dit maakt het afwachten tot je verjaardag nóg leuker.

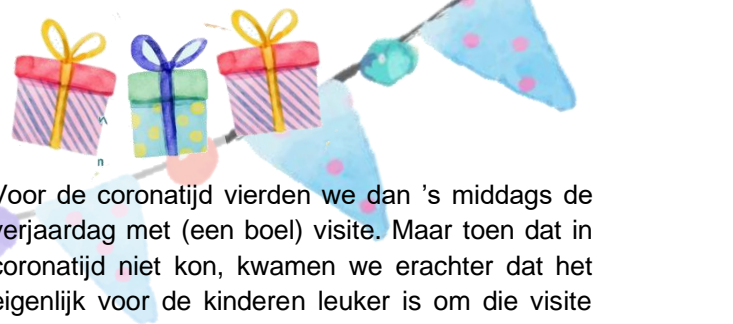
En dan is het eindelijk zover, de verjaardag. Die start in de ochtend, natuurlijk lekker vroeg, met gespannen naar beneden lopen en om het hoekje van de kamerdeur kijken. Genieten van de slingers, ballonnen en andere versieringen en dan kijken naar de ingepakte kadootjes die op tafel liggen. Wat een feest is het nu al. Sommige van de kinderen genieten ervan als de kadootjes verstopt worden. Lekker de spanning opbouwen. Anderen kan het niet snel genoeg gaan en genieten ervan om in hoog tempo zoveel mogelijk kadootjes open te maken 😊. Allebei goed, het is tenslotte maar één keer per jaar je eigen verjaardag.

Na een feestelijk ontbijt is het dan tijd om naar school te gaan. Zorgvuldig uitgekozen en klaargemaakte traktaties mogen dan mee naar school. En dat is hartstikke leuk, maar toch ook wel een beetje spannend. Want iedereen kijkt dan zo naar je hè!

Tussen de middag is het nog steeds feest. De jarige mag vertellen over de verjaardag op school en er

is natuurlijk even tijd om met je nieuwe kadootjes te spelen.

's Middags bij de koffie is er taart, tenminste als de jarige daar van houdt. Het is hier namelijk ook traditie dat de jarige mag kiezen wat we eten op de verjaardag. Dus zitten we ook weleens 'gewoon' aan limonade met een snoepje.

Voor de coronatijd vierden we dan 's middags de verjaardag met (een boel) visite. Maar toen dat in coronatijd niet kon, kwamen we erachter dat het eigenlijk voor de kinderen leuker is om die visite later uit te nodigen. Want als er geen visite komt, heb je uit school tenminste lekker de tijd om te spelen en te genieten van alle nieuwigheid en feestelijkheden.

Wel worden er iedere verjaardag eregasten uitgenodigd: de opa's en oma's. Zij schuiven rond het avondeten aan en met elkaar genieten we dan van de zelfgekozen maaltijd van de jarigen.

Wat er door de jarigen gekozen wordt is erg gevarieerd. Frietbuffet, pannenkoeken, rijste-pap, kibbeling... Heerlijk! Alhoewel, er is weleens een jarige geweest die koos voor kale spaghetti met ketchup. Toen moest mama wel even slikken. Maar ja, de jarige mag kiezen. Er kwam dus kale spaghetti met ketchup. Mama besloot wel om er nog wat zelfgemaakte saus en salade bij te maken. Anders wist ze niet zeker of opa en oma de volgende verjaardag weer wilden komen eten 😊.

Na de maaltijd hebben de opa's en oma's heerlijk even alle aandacht voor de jarige en de rest van de kinderen. Papa en mama doen de vaat en zorgen voor een bakkie met wat lekkers. Oma leest nog even gezellig voor op de bank. En daarna is de verjaardag dan echt voorbij. Wat een heerlijke dag!

Daniël

De geschiedenis van de jongelingsvereniging

Een vorige keer schreef ik over de knapenvereniging 'Ursinus' en de reis van de JV 'Daniël' naar Wouterswoude. Deze keer ga ik het weer hebben over de Jongelingsvereniging 'Daniël', maar nu meer op de geschiedenis gericht. Deze vereniging voor jonge mannen vanaf zo'n 16 jaar werd opgericht in het jaar 1867, en wel in de maand oktober. Waarschijnlijk waren de oprichters van de vereniging Carel Anne Daniël, baron Van Nagell en zijn vrouw, de bewoners van het kasteel. Het echtpaar Van Nagell had zelf geen kinderen, maar ze deden enorm veel voor de jonge generatie. Zij organiseerden op het Eiland ontmoetingsdagen voor jongeren uit de wijde omgeving die zelfs per speciale boot ook uit de Hoeksche Waard kwamen.

Van de allereerste begintijd is niet zoveel bekend, maar gelukkig heeft Gerard Hoogbergen nog het een en ander onder het stof van de geschiedenis tevoorschijn weten te halen in zijn geschrift '*Van herberg tot katechisatie-lokaal*' van juni 1994. Hij vertelt daarin dat de vereniging op het Eiland vergaderde in het voorste gedeelte van het huis waar Lien Spitzers woont. De leiding berustte bij de evangelist Hendrik Clewitz, die was aangesteld en werd betaald door barones Van Nagell. In de winter werden de jongelingen iedere week, en in de zomer

een keer per maand, 'verzameld' om 'hen tot deugdzaam leven op te wekken, met hen de bijbel te lezen en psalmen te zingen. Een van de doelstellingen van de vereniging is ook de jongeren op te leiden voor het kerkelijk kader: diaken, ouderling, armenmeester, kerkmeester enz.'

Na Hendrik Clewitz heeft ouderling Aart Vos, die de waarden van het kasteel beheerde, de vereniging geleid tot 1929. Aart Vos leidde ook de zondagsschool die bijeenkwam in de 'naaischool', nu Maasdijk 60 en 62.

Of de vereniging al vanaf het begin de naam 'Daniël' droeg, betwijfel ik. Mijn moeder had het met betrekking tot de vereniging altijd over de tekst Jesaja 40:8: 'Het gras verdort'. Waarschijnlijk was de oudste naam van de vereniging die tekst. Dat een vereniging naar een tekst werd vernoemd, is een Hèmerse traditie. Ik put weer uit mijn herinnering aan wat mijn moeder vertelde over de naamgeving van de toen pas opgerichte *meisjesvereniging*. Juffrouw Leentje Knoop was leidster geworden en zocht met mijn moeder in de Bijbel naar een passende tekst als naam voor de vereniging. Ze kwamen uit bij Spreuken 3:5 'Ken Hem in al uw wegen'. Mijn moeder werkte als hulp in de huishouding bij de familie Knoop, vandaar

deze gezamenlijke speurtocht van juffrouw Leentje en haar. Dit betrof de vereniging voor de jonge meiden vanaf een jaar of twaalf. Die van de oudere meiden heette 'Bidt en Werkt'. Dat is trouwens geen tekst uit de Bijbel, maar is het devies van de Orde van de Benedictijnen.

De gang van zaken op de vereniging van de jongelingen liep parallel aan die op de andere verenigingen. Voor de pauze de Bijbel-inleiding en na de pauze het vrije onderwerp (vaak kerkgeschiedenis) of - bij de jonge dames: breien, borduren en haken. Ik heb van mijn zus Neeske gehoord dat er onder deze

Foto uit 1920 met onderschrift uit 'Kerkwijk in oude ansichten'.

55. De jongelingsvereniging „Daniël” uit Nederhemert hield zich bezig met bijbel lezen, psalmen zingen enzovoort onder leiding van H. Clewitz. Deze was in dienst van baronesse Van Nagell en werd in de wandeling „de zendeling” genoemd. Hij was ouderling, hield zondagsschool en legde ziekenbezoeken af. In 1920 lieten de leden zich portretteren. Van links naar rechts zien we, op de achterste rij: Dirk van Genderen, Gerrit Wolfers, Heintje van Heemskerk, Bastiaan van Ooijen, Gijsbert van Ooijen, Dirk van Ooijen Tzn., D. van Ooijen Azn. en Huib Groeneveld. Zittend: Arie van Ooijen, Remmert Remmerde, Hendrik Clewitz jr., Hendrik Clewitz sr. en Teunis Biesheuvel.

bezigheden werd voorgelezen door de presidente en dat de luisteraars weleens een traantje wegpinkten als het verhaal ontroerende passages bevatte.

Van de jaren dertig en veertig zijn er slechts vage herinneringen. Bekende leden toen waren Toon van der Vliet en Gijbert Bouman. De laatste was een zeer vaardig notulenschrijver en verslaglegger van de uitjes van de vereniging. Toon trouwde in 1950 en Gijbert in 1952. Misschien gingen ze toen van de vereniging af?

Hoe verging het onze vereniging in de jaren vijftig en zestig van de 20^e eeuw? Gerrit van Genderen Czn. heeft het een en ander opgediept uit zijn geheugen. Gerrit dateert van het jaar 1940 en is halverwege de jaren vijftig lid geworden van de JV. In die jaren waren de onderwijzers J. Chevalking (1957-1960) en A.P. Bijl (1959-1965) werkzaam aan de toenmalige lagere school. Zij hebben in die tijd leiding gegeven aan de Hèmmerse jongelingen. Na hen kwam Henk v.d. Zalm de voorzittershamer hanteren. Henk was afkomstig uit Brakel en trouwde in 1960 met de Hèmmerse Teuntje Smits en vestigde zich toen in ons dorp op Nieuwstraat 3, het ouderlijk huis van zijn vrouw. Hij was jarenlang ouderling in de hervormde gemeente.

Wie waren er in die tijd lid van de JV? Gerrit van Genderen, Teun van Ooijen, Kees Keinemans, Dirk van Ooijen, Kees Bouman, Aart van Ooijen Wzn, Jan van Genderen, Adrie van Wijk en Gerrit van de Werken. Ook in die tijd gingen ze uit: o.a. naar Schiphol.

De onderwijzer Kooistra van de basisschool was rond 1965 voorzitter. Deze rasechte Fries uit Hardegarijp 'stond' ook aan de basisschool en wel van 1963-1970. Waarschijnlijk is ds. Veldjesgraaf daarna ook nog een poosje voorzitter geweest, maar dat weet ik niet zeker. Wij hadden als jongeren wel een heel goede band met hem getuige ons bezoek aan Wouterswoude in 1967.

In het najaar van 1967 vierden wij het 100-jarig bestaan van de jongelingsvereniging. Ds. Veldjesgraaf was ondertussen predikant geworden in Wouterswoude, maar hij kwam toch vanuit het hoge Noorden naar Nederhemert om de herdenkingsdienst te leiden. Hij preekte – hoe kan dat ook anders – over Daniël 1: de kleine jongelingsvereniging 'Daniël' in Babel.

Na die herdenkingsdienst hielden we een receptie in het verenigingsgebouw.

Toen ds. Veldjesgraaf zich weer reisvaardig maakte, vergat hij bijna zijn hoed. Ds. Van Vliet maande hem om die mee te nemen: 'Je hoed!'

Ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan was ook Daan Spitzers uitgenodigd. Daan was een bekende Eilander en hij staat op de dorpsfilm van juli 1963 met zijn schoonzoon Janus Smits. Daan zat heel vroeger ook op de jongelingsvereniging. Hij kwam niet naar de herdenkingsdienst, maar hij gaf ons wel een goede raad om het ledental op te krikken. We moesten gebak bij de koffie serveren, zo schreef hij. Want dan kwamen er zeker meer leden. Dat deden ze vroeger namelijk ook, aldus Daan. En dat hielp toen echt! Een aardige suggestie van hem die we echter niet hebben overgenomen.

We hadden toen dus inmiddels al een paar maanden een nieuwe predikant en voorzitter in de persoon van ds. Van Vliet. Als bestuur hadden we hem gevraagd om voorzitter van onze vereniging te worden want anders zou dat iemand uit onze eigen gelederen - Jan Oomen (van Jiele) - moeten gaan doen. Maar dat zag Jan niet zo zitten. Vandaar dat verzoek van ons als bestuur aan de nieuwe dominee die - schoorvoetend - daartoe bereid was. Wij vergaderden toen in de huiskamer van de pastorie, gezellig met zijn allen rond de tafel: zo'n vijf of zes jongelingen en de dominee, en door mevr. Van Vliet werden we voorzien van koffie en frisdrank.

In mijn herinnering is de vereniging een tijd 'te slapen gelegd' mede doordat sommige leden in militaire dienst moesten. Hoelang die slaap heeft geduurd? In ieder geval is er vandaag de dag ook een jongerenvereniging 'Daniël' & 'Bid en Werk'. Dus de naam van de oude vereniging 'Daniël' leeft nog voort in een vereniging in een andere van jongens en meiden bij elkaar. De jongelingsvereniging bezat een bibliotheek met vooral theologische boeken en (kerk)geschiedenis. Het bestuur nam het besluit om de bibliotheek open te stellen voor de gemeente. Ondergetekende fungeerde als bibliothecaris en begon met de uitbouw van de bibliotheek en hield op de zaterdagmiddagen zitting voor de uitleen. Vandaag bestaat de bibliotheek nog steeds.

Jan van Wijk

Uit de oude doos

Krantenknipsels en herinneringen

NEDERHEMERT RIOLEERT

Ja lezers, het is een echt werkwoord. Dat zit wel goed. Maar wat het precies betekent weet u niet. Zelfs als u de „dikke” Van Dale, de oude Sluise bovenmeester, erbij haalt, dan weet u het nog niet. Als u precies wilt weten wat het betekent, dan moet u naar Nederhemert gaan. Daar in dat op dit ogenblik allesbehalve „lieflijke” dorp aan de Maas kunt u pas aan den lijve, zowel als aan den autoë en fietse in de praktijk leren wat „rioleren” is.

Het is heel diepe sloten graven, midden door de hoofdstraat. Het is alle bewoners praktisch afsnijden van de overige wereld. Het is dagelijks tot over uw enkels in de modder wegzakken en voelen hoe de modder de schoenen van uw voeten zuigt; het is zondags met laarzen aan naar de kerk baggeren om enigszins toonbaar het beheduis binnen te kunnen gaan. Het is met de schrik in het hart uw kinderen naar de school laten glijden, schuiven, baggeren, om ze tenslotte met deze spekgladde modder onder hun schoenen of klompen te laten manoeuvreren langs een moddergat van vermoedelijk wel 5 meter diep, dat onvoldoende is afgezet met een panlat of een plank. Onnodig te zeggen dat het gat vol water staat. Het is een diepe modderpoel voor elke woning, zodat de bewoners alleen baggerend en glijdend binnen kunnen komen. Om de ± 15 meter ligt er zo'n vervaarlijke sleuf. Een slijmerige massa natte, zuigende modder waar je doorheen moet, waar alle leveranciers doorheen moeten, als ze het kunnen en ... willen.

„Rioleren” in Nederhemert betekent dat er boeren zijn die niet eens op hun erf kunnen komen; dat er winkeliers zijn die zelf en op eigen kosten hebben geprobeerd een oprit naar hun eigen erf te maken, wat niet luk-

te; dat wagens tot in de assen wegzakken.

„Rioleren” in Nederhemert betekent dat de Molenstraat, van plm. 1 km lengte, de hoofdstraat nota bene, één grote modderwetering is en praktisch van de buitenwereld is afgesloten. Nederhemert, gemeente Kerkwijk, „rioleert” nu al van september af. De bewoners van de Molenstraat „rioleren” noodgedwongen al glijdend en baggerende mee. Een hele herfst en een hele winter lang! En hoelang zal dat nog duren?

Nu hoeft u niet zo verbolgen te vragen wie er dan zo onbeschaamd laat „rioleren”. Dat past niet, want het is altijd de gemeente die laat „rioleren”. Het is de gemeente die dit hygiënisch besluit heeft genomen en ook uitvoert, opdat alle Nederhemertse inwoners zouden worden opgetrokken tot een beschavingspeil waarvan deze riolering een integreerend deel zou moeten zijn.

Het is ook de gemeente die haar inwoners eerst aan deze diepe, modderige beproeving onderwerpt alvorens zij deze „gerioleerde” beschaving deelachtig kunnen worden.

Wij kunnen proberen om ervan te maken wat ervan te maken is en er ook nog wel eens om lachen, maar het is een in-trieste zaak en een schoolvoorbeeld van bijzonder slechte

straten uit te baggeren. De bewoners dit aan te doen is geen stijl. Hiervoor kan geen enkel redelijk excuus worden gevonden.

Laten wij ons eens even voorstellen dat het gemeentehuis van Kerkwijk in de Molenstraat te Nederhemert stond, dat de burgemeester en de wethouders in de Molenstraat woonden! Vraag van de week: Wat zou er dan gebeurd zijn of of heel korte termijn gaan gebeuren?

Uit: „De Week”
vrijdag 21 maart 1969

organisatie wat de gemeente Kerkwijk hier doet of liever: nalaat.

Het ergst van alles is dat er niets aan wordt gedaan. Men graaft alleen verder. Dat de straat is veranderd in een diepe brede moddersloot en talloze moddersleuven zijn gemaakt om de boel daarna te laten liggen alsof het een vergeten stuk in een uithoek van een ruilverkavelingsproject is.

Dat is niet de manier! Dat kan men de bewoners toch niet aandoen? Het duurt nu al zeven maanden lang!

Regeren is vooruitzien, ook in een gemeente. Nu kan men niet alles van te voren zien, maar men kan wel van te voren weten dat het tussen september en maart geen tijd is om

DE TOREN - donderdag 5 juli 1990 - Pag. 5

Plantenwedstrijd op school

NEDERHEMERT - De firma Hobo en de christelijke basisschool „De Wegwijzer” zijn nauw met elkaar verbonden.

De firma Hobo heeft eerst in 1975 een nieuwe school gebouwd en later, in 1989, een integratieverbouwing gedaan ten behoeve van de jongste kleutergroepen. In 1989 hield de firma voor al de kinderen op school een ballonnenwedstrijd, die de kinderen erg aan sprak. Dit jaar bedacht de firma iets anders; een wed-

strijd in het verzorgen van kamerplanten. Omdat de meeste kinderen de plant op school verzorgden, moest er zo nu en dan op worden toegezien, dat de planten geen al te liefdevolle behandeling kregen. Alle kinderen kregen deze week van de firma Hobo een boemerang als aan denken. Elke groep van de school kreeg daarnaast nog een aanvulling voor de groepsbibliotheek.

■ (foto: Cor de Kock)

In het verkeer

Krantenartikel van verkeersexamen 1985

Scholieren gediplomeerd

NEDERHEMERT - De leerlingen van de vijfde klas van de lagere christelijke school De Wegwijzer in Nederhemert, 25 in getal, zijn vrijdag allemaal geslaagd voor hun verkeersexamen. Enkele met het hoogste aantal punten. Anderen met de hakken over de sloot.

Zij mochten uit handen van de postcommandant uit Gameren, de heer Veldhuizen, hun diploma in ontvangst nemen. Daarbij waren ook de heren Van Wijk en Vos van het schoolbestuur aanwezig.

In de ochtenduren legden de kinderen

hun theorie-examen af. Dat gebeurde onder het toezien oog van wachmeester Coenen van de rijkspolitie, groep Brakel, en enkel bestuursleden van Veilig Verkeer Nederland, afdeling Nederhemert.

Bij het praktijkdiploma moesten achtien posten worden gepasseerd waarbij op kruisingen wel fouten werden gemaakt en ook de autoweg wat problemen gaf.

Na afloop van het examen werd de route nog even besproken door de heer Brugmans, voorzitter van afdeling Veilig Verkeer Nederland, afdeling Nederhemert.

De leerlingen moesten heel wat posten passeren.

Uit eigen streek

— **NEDERHEMERT.** Vergadering Kleuterschool. Door het gereedkomen van de nieuwe Chr. Kleuterschool zal er op donderdagavond 7 januari a.s. te 8 uur in de Chr. School een vergadering worden belegd voor ouders van kinderen die vóór 1 februari a.s. de leeftijd van 4 jaar hebben bereikt en die men op deze school wil onder brengen. Ook ouders die in de toekomst kinderen voor deze school hebben, zijn hartelijk welkom. De kinderen worden op deze avond ingeschreven. Men wordt verzocht het trouwboekje mede te brengen.

— **Ongeval.** De heer H. v. d. W. zou zaterdag j.l. eens even een ritje maken op een motorrijtuig van zijn kameraad. Bij het oprijden van de Kapelstoep heeft hij vermoedelijk de macht over het stuur verloren en is met volle vaart van de dijk gereden. Hij liep hierbij een hoofdwonde op welke door Dr. Keiser werd gehecht. De motor werd zwaar beschadigd.

Zondag

Nederhemert in vroeger jaren deel 2

Toen ik ongeveer tien jaar was wandelden wij met een koppeltje jongens en meisjes van dezelfde leeftijd op sommige zondagmiddagen op ons gemak naar de Delwijnsse molen. Niet via de Riemersteeg en de Eendekade, maar over de Kade (nu Zietfortseweg). Ongeveer 50 meter over de houten vlietbrug lag een weg naar de Eendekade. Dit was de Heinesteeg. Bij de Eendekade is nog steeds een gedeelte van deze weg te zien, recht tegenover de Zeedijk. Daar stonden die bomen toen al, maar de rest van die steeg was kaal. Deze steeg is tijdens de ruilverkaveling in grasland veranderd en er werden ook duikers onder de Maaswaalweg en de Zietfortseweg gelegd, zodat de brug over de vliet overbodig werd. Omdat vroeger aan die steeg een eendekooi had gelegen, werd in ons dorp altijd gezegd: ik heb ook nog land bij de Kooi. Dan wist iedereen waar dat was.

Wij staken de Eendekade over naar de Zeedijk. Dit waren weggetjes van gras omdat daar geen of weinig verkeer kwam. Als wij bij de molen aangekomen waren, keken wij door de raampjes. Daar zat altijd een oude man aan tafel met een boek. Hij duldde niemand bij de molen, dus renden wij weer snel terug als hij ons zag.

Het was voor een watermolenaar in die tijd niet zo eenvoudig om het iedere boer naar zijn zin te maken. De ene boer wilde hoog water in de sloten en de andere precies andersom. Tegen iedere muur net onder het dak was een plank bevestigd met de volgende woorden erop geschilderd:

Het alleman van pas te maken
en van elk te zijn bemindt
zijn d'onmogelijkste zaken
die men op de wereld vindt
daarom zoo wil ik trachten
om heel gezwind te zijn
ik maal bij dagen en bij nagten
tot welzijn van 't gemeyn

Er waren in die tijd ook twee mannen die hetzelfde rondje liepen als wij, maar zij gingen over de

Eendekade terug. Wij niet liepen altijd dezelfde weg terug zoals we gegaan waren.

In ons dorp woonde een boer die ik net nog gekend heb. Deze boer had de gewoonte om als op zondagmiddag het zonnetje lekker scheen, direct na het eten naar zijn jongvee in de polder te gaan en tegen melktijd pas thuis te komen. Zijn vrouw was erg nieuwsgierig naar wat hij de hele middag zoal deed. Zij kreeg altijd als antwoord: "Er legge zoeveul slôöte, ik kan die dieren tog nie laote vurdrinke." Als het zo'n middag nat was, dan was hij zo weer thuis. Als zijn vrouw zei: nu moet je er juist zijn, want de slootkanten zijn glad van de regen, dan kreeg zij als antwoord: "Ik kan tog gin ziekbed op mun lijf haole vur die bêêste."

Hij had een familielid waar hij altijd mee in onmin lag. Onverwachts overleed deze persoon. Zijn vrouw kon hoog of laag springen, maar hij weigerde om naar de begrafenis te gaan. Tenslotte moest hij wel beloven dat hij thuis zou blijven, want het zou toch een verschrikkelijke schande zijn als hij die middag op het land aan het werk zou zijn. Daar heeft hij zich wel aan gehouden, want hij heeft de hele middag in de schaduw onder de suikerperenboom gelegen en gezeten.

In mijn jeugd lagen er hier in de Maas schepen vol munitie. Op de loswal werd een keet gebouwd, die er nog staat, en waar altijd twee soldaten in zaten om de wacht te houden. Die jongens liepen nog weleens de dijk op om een praatje te maken. Zodra zij een auto aan zagen komen, vluchtten ze naar beneden, want als de MP (Militaire Politie) het was dan zwaaide er wat voor ze als zij niet op hun post waren. Maar ja, die soldatenjongens trokken wel

wat meisjes aan. Door de week was het nooit zo druk daar op de dijk, maar op zondagavond kwamen er zowel jongens als meisjes. De jongens kwamen op hun brommers van heinde en verre. Als er een auto langs moest was er geen doorkomen aan. In ons dorp woonde een muziekleraar. Als hij kwam aanrijden ging iedereen aan de kant. Hij reed gewoon door.

Op zo'n zondagavond kwam er een jongen uit Nieuwaal aan op zijn nieuwe bromfiets. Hij bleef wat op afstand om te kijken wat er zich op de dijk afspeelde. Ik liep naar hem toe en maakte een praatje met hem. Hij vertelde mij dat hij als dienstplichtige militair naar Nieuw-Guinea was uitgezonden. Hij had vrienden zien sneuvelen en daar had hij het erg moeilijk mee. Nu woonde er in ons dorp een jongeman die enkele jaren ouder was dan ik en graag een robbertje vocht. Hij kwam op die jongen uit Nieuwaal af en sommeerde hem om op te hoepelen, omdat hij hier niets te zoeken had. Hij kreeg 2 minuten om te vertrekken. De ex-militair verweerde zich door te zeggen dat hij net zoveel recht had om op de openbare weg te staan als de ander. Voor die jongen er erg in had werd hij door mijn dorpsgenoot in elkaar geslagen. Ik durfde daar niet tussen te komen, omdat ik daar te klein voor was. Toen het voorbij was, keek die jongen mij aan met tranen in zijn ogen aan en zei: "Het is toch niet te geloven. Ik was blij levend uit Nieuw-Guinea teruggekomen te zijn en nu word ik door een landgenoot in elkaar geslagen." Maar het ergste vond hij, en dat kon ik goed begrijpen, dat zijn bromfiets beschadigd was die hij net van zijn ouders nieuw gekregen had. Toen bestond er ook al zinloos geweld.

Na vijftien jaar en negen maanden vacant te zijn geweest werd kandidaat G. Veldjesgraaf bij ons bevestigd als herder en leraar. Tegenover de loswal woonde toen dokter J. Keijzer. Deze man ergerde zich op zondagavonden verschrikkelijk aan de jeugd. Toen wij dus een dominee hadden, zag deze dokter zijn kans schoon om de dominee eens in te lichten, misschien dat hij er wat aan kon doen. Die dokter had tegen de dijk een bandrecorder verstopt en die avond alles opgenomen wat er gesproken werd. Later heeft hij die bij de dominee gebracht met de vraag of die de band een keer af wilde draaien, dan kon hij eens horen hoe het er op zondagavond daar op dijk aan toe ging. De predikant was daarvan wel een beetje ontdaan en

begon sinds die tijd van de kansel ouders erop aan te spreken. Langzaamaan werd het groepje steeds kleiner en uiteindelijk kwam er niemand meer.

Achter ons woonde mijn schoolvriendje. Bij hen woonde zijn opa in huis van vrijdagavond tot zondagavond. Deze opa was in Rotterdam de baas over de zandzuigers die zand uit de zee haalden en zandvlaktes opspotten. Op het terrein reed hij wel met een Jeep, maar een rijbewijs heeft hij nooit gehaald. Daarom reisde hij per trein. Vrijdagsavonds kwam hij in Zaltbommel op het station aan en reed op zijn bromfiets daar vandaan naar huis. Op zondagavond vertrok hij weer. Als op zondagmiddag de zon heerlijk scheen, zat hij aan de buitenkant van de dijk in de berm. Met mijn vriendje heb ik daar veel bij hem gezeten, want hij kon prachtige verhalen vertellen.

Aan de overzijde van de Maas lag de Doornwaard. Vanaf het veer tot ongeveer tegenover de loswal lag aan de andere zijde van de Maas een rietplaat. Daar stond prikkeldraad langs, zodat het vee het riet niet kon vernielen. In de zomeravonden kwamen daar zwermen spreuwen op af om te overnachten. Het was een prachtig gezicht als die aan kwamen vliegen. Ze maakten samen indrukwekkende figuren in de lucht voor ze gingen rusten. Wanneer zij geland waren, maakten ze een ongelooflijk kabaal. Waarom weet ik niet, maar misschien dat ze vochten om een slaapplek... Op sommige plaatsen zaten zij zo dicht op elkaar dat de rietstengels het niet konden dragen. Die braken dan af tot verdriet van de rietsnijders die het 's winters moesten oogsten.

Als wij aan de dijk naast die opa zaten was wat we allemaal zagen een lust voor het oog. Rechts zagen wij de bomen van Nederhemert-Zuid. Daarnaast de

hoge kranen van de scheepswerf uit Heusden. Recht vooruit de rode daken van het plaatsje Bern. Daar waren op die middagen boeren volop aan het hooien. Wij hadden daar ook hooiland en het kriebelde weleens als er op maandag regen verwacht werd en zij het op zondag al naar binnen haalden. Ik heb die boeren later weleens gesproken daarover. Zij vertelde mij dat wij veel gelukkiger waren dan zij. "Wij hebben altijd zeven dagen in de week gewerkt en hebben het niet verder gebracht dan jullie," zeiden ze.

Als wij verder naar links keken, zagen wij Den Bosch en nog iets verder naar links, keken wij op Well. Als wij daar zo zaten, kwam er achter ons over het asfalt weleens een wandelaar, een fietser, bromfiets, motorfiets of auto voorbij. Op de Maas waren dan wat sportvissers in een bootje aan het hengelen. Bijzonder was het als er een motorbootje langs kwam. Echt een panorama van uitzicht was dat en dan die oase van rust.

Deze opa hield weleens een wedstrijd met ons. Vanaf onze dijk hadden wij zicht op de Bergsche Maasdijk, die toen ongeveer 55 jaar oud was. Wie er het eerst een auto op zag rijden had gewonnen. Dan moest je wel geduld hebben, want het duurde soms lang voor er een auto overheen reed. Wat is er intussen veel veranderd. In mijn jeugd wist bijna niemand de naam Bergsche Maasdijk. Bij ons werd 'den Aailandsedijk' gezegd, maar ook wel de Nijendijk. Dat gaf nogal eens verwarring, omdat hier op Noord ook een stuk van de Maasdijk de Nijendijk wordt genoemd. Als ik nu op dezelfde plaats zou gaan zitten, dan komen er veel wandelaars, vooral

jeugd en jonge gezinnen langs, pelotons wielrenners, motorclubs en veel auto's. Op de Maas waar vroeger een enkel vissersbootje lag, is nu een bedrijvigheid van jewelste met alle soorten vaartuigen tot dure jachten aan toe. Toen de Doornwaard in andere handen kwam, werd het prikkeldraad langs de rietkraag verwijderd en in korte tijd vernielde het vee de rietkraag. Men kent en vindt haar standplaats zelfs niet meer... Als je nu

naar de Bergsche Maasdijk kijkt, hoef je maar enkele minuten te wachten voor je een auto ziet rijden. Of het allemaal nu beter is geworden mag iedereen zelf bepalen. Eén ding is gelukkig niet veranderd en dat is het panorama (vergezicht).

Vroeger werd altijd gezegd dat de boerinnen in Hèmert op zondag niet in hun overall mochten melken. Dat was waar. Daarom deden ze het in hun emmer, want dat mocht wel.

Gijs van de Werken

Gaan als de brandweer...

jubilarissen, certificaten, oorkondes en meer

Uitreiking brandweeroorkonden aan brandweervrijwilligers post Nederhemert

Tijdens de jaarlijkse korpsavond van de post Nederhemert op vrijdag 29 september 2023 zijn brandweerondersteuning en bijbehorende brandweerkruisen uitgereikt aan:

- Richard Hak, voor zijn 12,5-jarig brandweerbijbelium
- Aart Brugmans, voor zijn 20-jarig brandweerbijbelium
- Geert Oomen, voor zijn 20-jarig brandweerbijbelium
- Arjen de Weert, voor zijn 20-jarig brandweerbijbelium

Voor hun verdiensten hebben ze uit handen van burgemeester Van Maaren een brandweeroorkonde en bijbehorend

brandweerkruis ontvangen. Ook hebben ze een cadeaubon en natuurlijk een bloemetje ontvangen.

Daarnaast zijn er twee collega's bevorderd:

- Cor van der Vliet – Manschap, rang Brandwacht
- Cornelis-Jan van den Oever, rang Hoofdbrandwacht

Tot slot zijn nog diploma's en certificaten uitgereikt aan:

- Jeroen Oomen (Certificaten Team Collegiale Opvang)
- Cor van der Vliet (Diploma Manschap)
- Leendert Verhoeven (Certificaat Oefenleider)
- Cornelis-Jan van den Oever (Diploma Voertuigbediener pompbediener)

BRANDWEER
Gelderland-Zuid

Van de Brandweer

Finale Regionale Vaardigheidstoetsen

Finale Regionale Vaardigheidstoetsen Gelderland-Zuid op 28 oktober 2023

Zaterdag 28 oktober was Aannemersbedrijf M.J. Smits BV aan de Zietfortseweg in Nederhemert het toneel van de finale vaardigheidstoetsen klasse 112 van Gelderland-Zuid. Zes ploegen hadden zich geplaatst voor deze finale via de selectie, afgelopen juni in Zaltbommel en Kerkdriel. De twee organiserende posten hebben zich automatisch geplaatst voor de finale. De post Nederhemert mocht dan ook in totaal acht deelnemende korpsen verwelkomen. Maar er kan er maar één de winnaar zijn.

Vaardigheidstoetsen

Vaardigheidstoetsen zijn waardevolle oefeningen om de operationele kennis en kunde bij brandweerlieden te testen. De deelnemers worden objectief beoordeeld door onafhankelijke waarnemers. Dit alles onder tijdsdruk, met een zo realistisch mogelijk scenario. Daarbij leveren overige diensten als politie, ambulance en (lotus)slachtoffers een natuurlijk tegenspel.

Door de uitslag van de vaardigheidstoets weten de deelnemers waar ze kwalitatief staan. Elk team krijgt bij de prijsuitreiking een rapport met daarin een waardering van de verrichtingen en een overzicht van de aandachtspunten. De opgedane leerpunten kunnen vervolgens verwerkt worden in de lokale oefeningen en bijscholingen. Bovendien worden deelnemers in staat gesteld na eigen inzet andere korpsen hetzelfde scenario aan te zien pakken. Hierdoor kan geleerd worden van elkaar. Naast het testen van de kennis zorgt deelname aan vaardigheidstoetsen ook voor teambuilding en sociale verbinding. Onderlinge betrokkenheid stimuleert het plezier en motivatie.

Het scenario

De acht ploegen werden geconfronteerd met een tractorongeval, waarbij de tractorbestuurder met te hoge snelheid het terrein van het bedrijf op rijdt.

Gevolg: aanhanger kiept om en de last die op de aanhanger ligt, valt eraf. De bijrijder die op de aanhanger zit, komt hierdoor bekneld onder de last

te liggen. Hij heeft een slagaderlijke bloeding aan zijn been. De tractorchauffeur valt ook van zijn voertuig en zit met een hoofdwond verdwaasd tegen het voorwiel. Tijdens de bevrijding van het beknelde slachtoffer gaat plotseling het brandalarm af in de bedrijfshal.

De medewerker van het bedrijf die op het ongeval is afgekomen, heeft in zijn sprint een lithium-ion accu van een tafel gelopen. Deze accu is gaan

ontbranden en de steekvlam veroorzaakt een brand in de bedrijfshal. Een tweede medewerker die zich op de bovenverdieping van de hal bevindt, raakt ingesloten door de brand en moet worden gered. De post Nederhemert heeft de deelnemers dus een pittig maar leerzaam scenario voorgeschoteld.

De uitslag

Asperen, Dodewaard, Gameren, Geldermalsen, Kerkdriel, Varik, Waardenburg en Zaltbommel zijn de ploegen die deze klus hebben mogen oplossen. Om 18.00 uur maakte burgemeester Pieter van Maaren tijdens een drukbezochte prijsuitreiking bekend aan welke ploegen de jury de meeste punten had toebedeeld. En de winnaar is... Geldermalsen. De ploeg van Geldermalsen mag een jaar lang de titel Kampioen van Gelderland-Zuid dragen. Dodewaard werd tweede en Gameren maakte het podium compleet met de derde prijs.

Als brandweer Nederhemert kijken we terug op een geslaagde dag! Via deze weg willen wij iedereen die een bijdrage heeft geleverd aan de totstandkoming van deze dag van harte bedanken. Het was ook leuk om veel dorpsgenoten als kijkers bij de toets te verwelkomen. De hele dag was er veel publiek. Tot slot willen wij de firma Smits bedanken voor alle hulp, medewerking en mogelijkheid om gebruik te maken van hun pand en middelen. Bedankt!

Namens brandweer Nederhemert,

Lean Remmerde
Teamleider brandweerposten Bommelerwaard en West Maas en Waal

Knagend vooruit

Verslag van de grote clubshow

Clubshow "Knagend Vooruit"

24 en 25 november 2023

We kunnen weer terugkijken op een geslaagde clubshow van "Knagend Vooruit". De aanvang van dit jaarlijkse evenement start altijd op donderdagmorgen met de opbouw. Het dorps huis wordt klaargemaakt en volgebouwd met tentoonstellingskooien voorzien van strooisel, hooi en eten en drinken voor de dieren.

Donderdagavond komen de fokkers hun dieren (duiven en konijnen) brengen, wat we inkooien noemen in fokkerstermen. Ook dit jaar zijn de hoenders helaas niet welkom door het geldende tentoonstellingsverbod.

Op vrijdagmorgen wordt er na de ontvangst van alle keurmeesters en helpers gestart met het keuren van de dieren. Onder de duiven en konijnen zijn verschillende rassen en kleurslagen vertegenwoordigd, die deskundig beoordeeld worden. Uiteindelijk blijven de beste dieren over, uit deze toppers worden de kampioenen van de verschillende groepen gekozen.

Tijdens de keuring zijn er twee groep 2 klassen van Basisschool "De Wegwijzer" komen kijken. De kinderen hebben een rondleiding gehad langs de dieren en mochten meekijken bij het keuren van de duiven en konijnen.

De kinderen vonden het geweldig en genoten zichtbaar, ze hebben zelf hun mooiste konijn van de show uitgekozen. Dat werd een hototdwerg van fokker Niels van Steenberg.

Nadat de leerlingen weer vertrokken naar school, werden de keuringen verder afgerond. Na de middagmaaltijd werden de kampioenen uitgemaakt.

Prijzen:

- ❖ Kampioen bij de sierduiven Gerrit van de Laar met een Oud Duitse Ekstertuimelaar.
- ❖ Reserve kampioen bij de sierduiven Jan Vos met een Duitse Modena.
- ❖ Kampioen bij de konijnen Open-Klasse Govert van de Werken met een Klein Zilver Midden-Geel.
- ❖ Reserve kampioen konijnen Open-Klasse Evert Jan Eikelboom met een Marburger Feh.
- ❖ Kampioen konijnen jeugdlid Liam Remmerde met een Klein Zilver Midden-Konijngrijs.
- ❖ Kampioen konijnen Jeugd-klasse Bert Heikoop met een Klein Zilver Midden-Blauw.
- ❖ Reserve kampioen konijnen Jeugd-klasse Tonnie Oomen met een Wener Blauw.
- ❖ Fraaiste Doffer oud Gerrit van de Laar met een Oud Duitse Ekstertuimelaar.
- ❖ Fraaiste Duivin oud Jan Vos met een Duitse Modena Schiatti.
- ❖ Fraaiste oude ram Govert van de Werken met een Klein Zilver Midden-Geel.
- ❖ Fraaiste voedster Tinnie Verhoeven met een Japanner.

Al deze prijswinnaars werden vrijdagavond tijdens de prijsuitreiking gehuldigd.

Na de prijsuitreiking werd er gestart met de rondes van het rad van avontuur boordevol met mooie prijzen. Door het vele aanwezige publiek werd het een ouderwets "Hèmers" gezellig avondje "Knagend Vooruit".

Zaterdagmiddag werd wederom een drukbezochte middag, waar vele bezoekers (jong en oud) genoten van de mooie dieren. Afgesloten werd er met de superronde met meer dan 60 prijzen die er te winnen waren.

We kunnen als plaatselijke kleindieren vereniging terugkijken op een geslaagde show. Nogmaals dank aan alle sponsors/adverteerders, inzenders en bezoekers.

Met elkaar kunnen we een jaarlijks terugkerende traditie in stand houden. Na afloop werd er weer afgebroken en opgeruimd met hulp van verschillende jeugdige vrijwilligers en trouwe leden.

We kunnen terugkijken op een mooi 2023. Het bezoekersaantal stijgt. De reacties die we krijgen zijn positief. Na de vakantie zijn alle activiteiten in september 2023 weer gestart.

De eerste dinsdag van de maand in september zijn de vier jaargetijden met foto's en uitleg getoond door de heer en mevrouw van Kuilenburg. Het is weer een gezellige middag en iedereen gaat tevreden naar huis.

In oktober staat de Stichting Ambulancewens op het programma. Drie vrijwilligers komen met de ambulance naar Nederhemert. Hieronder is een stukje overgenomen van de website van de ambulancewens, www.ambulancewens.nl: Stichting Ambulance Wens Nederland is een groep van 270 medisch geschoolde vrijwilligers die dagelijks gratis laatste wensen vervullen van immobiele (mensen die afhankelijk zijn van ambulancevervoer), terminale patiënten met behulp van speciaal daarvoor ontwikkelde ambulances.

Stichting Ambulance Wens vervult wensen met speciaal voor dit doel ontworpen ambulances, voorzien van onder andere een extra comfortabele brancard en ramen rondom.

Ook gaat bij elke wens kundig medisch geschoold personeel mee. Per dag vervult de Stichting 5 à 7 wensen en inmiddels zijn er meer dan 19.086 wensen vervuld.

Alle wensen worden gratis vervuld. De kosten voor iedereen in de ambulance worden door de Stichting gedragen. In de ambulance kunnen in totaal 5 personen: de patiënt, 2 familieleden/ vrienden van de patiënt en 2 vrijwilligers van de Stichting (chauffeur en verpleegkundige). Sommige mensen denken dat Stichting Ambulance Wens alleen het vervoer regelt, maar dat is niet zo. De Stichting regelt al jaren de gehele wens van toegangskaarten tot bijvoorbeeld het eten aan toe.

We hebben 3 soorten wensen:

1. Spoedwensen

Dit zijn wensen die op dezelfde dag dat ze binnenkomen nog uitgevoerd moeten worden. Over het algemeen kan vaak één van onze ambulance binnen 1 uur vertrekken naar de patiënt.

2. Reguliere wensen

Dit zijn alle overige wensen die binnenkomen en in Nederland plaatsvinden. Vaak kunnen deze wensen binnen 1 à 2 dagen na het indienen van het intakeformulier worden vervuld.

3. Buitenlandse wensen

We gaan ook naar het buitenland met wensen. Maximaal 3 à 4 dagen per wens inclusief de reisdagen.

Kosten

Wij vervullen de wensen geheel gratis. Stichting Ambulance Wens betaalt alle kosten tijdens de wensdag voor de patiënt, twee familieleden/kennissen en onze twee vrijwilligers die meegaan (chauffeur en verpleegkundige).

Tijdsduur

Aan onze wensdagen zit geen eindtijd. Onze

wensplanners spreken alleen een begintijd af en daarna staan de vrijwilligers de gehele dag ter beschikking.

Tot zover info van de website.

November 2023. Workshop bonbons maken.

We hebben een gezellige informatieve workshop. Iedereen krijgt een mal, warme vloeibare puur- en melkchocolade en iedereen vult zijn of haar mal. Eraan smikkelen mag niet, want dan worden het geen goede bonbons. Dit lukt ons allen. De mallen gaan de koelkast in.

Het onderwerp vulling staat op het programma. Met alcohol, zonder alcohol; de keuze is reuze. De vulling wordt verdikt met ganache en sommige vullingen kunnen er zo in. Bijvoorbeeld advocaat. De bonbons worden gevuld en de restjes worden opgesnoept. Daarna worden de bonbons afgedekt met een laagje chocolade, gekoeld in de koelkast en uit de mal gehaald. De mislukte bonbons worden opgegeten. In totaal maakt iedereen 15 bonbons en wat er nog niet opgegeten is, gaat mee naar huis. We kijken terug op een actieve gezellige middag.

De opbrengst van de Rabo Clubactie is € 291,84. Er zijn 34 stemmen uitgebracht. Stemmers bedankt! Dit jaar hebben we ook op de zomermarkt gestaan met stroopwafels. De opbrengst hiervan en van de clubactie gaan we volgend jaar (2024) gebruiken voor de dinsdagmiddag activiteit. (1^e dinsdag van de maand).

Iedereen die komt betaalt € 5,-- inclusief alles.

Inclusief alles betekent:

koffie met een koekje;

drankje naar keuze met 2 hapjes;
workshop of presentatie, net wat er op het programma staat;
kosten dorpshuis.

Wat verandert er dan?

De consumptie hoeft u niet meer zelf te betalen en er worden twee hapjes geserveerd.

Als u dit leest ligt de Kerstviering en broodmaaltijd op 12 december 2023 achter ons. Hierover de volgende keer meer.

Vooruitblik D.V. 2024:

9 januari: Nieuwjaarsreceptie, prijs je rijk en bingo.

Let op, dit is de 2^e dinsdag van de maand.

6 februari: Saar aan huis, zie www.saaraanhuis.nl, na de pauze is er een quiz

5 maart: Jacht en alles wat er mee te maken heeft

Al onze activiteiten voor u op een rijtje:

De eerste dinsdagmiddag van de maand een activiteit, start 14.00 uur

De andere dinsdagmiddagen koersbal, start 14.00 uur

Elke donderdagochtend: bewegen voor ouderen start 9.45 tot 10.30 uur

Elke donderdagochtend: koffie uurtje start 10.30 uur.

De tweede woensdag van de maand: open eettafel start 11.30 uur

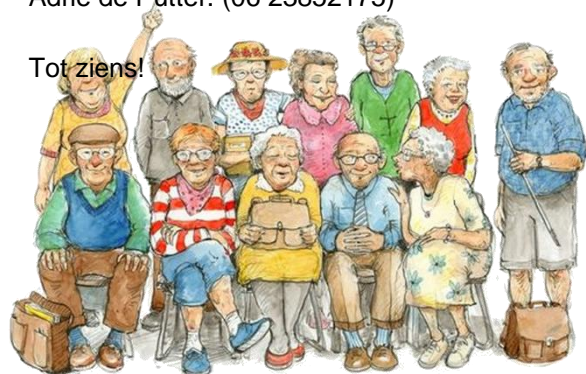
Het jaarprogramma 2024 valt eind van het jaar bij u in de brievenbus.

Het Bestuur van het Senioren Comité Nederhemert wenst iedereen goede Kerstdagen en een gezond en voorspoedig 2024.

Ons bestuur bestaat uit vijf leden: Kees Oomen, voorzitter, Anneke Bouman, penningmeester, Adrie de Putter, secretaris, Dineke van Steenberg en Arie Verheij, algemene leden.

Wilt u meer informatie? Neem dan contact op met Adrie de Putter. (06 23852175)

Tot ziens!

De Boterbloem

Huisarts & apotheek

Dokter van den Dool 25 jaar in Nederhemert

We zijn dankbaar dat we al 25 jaar in Nederhemert mogen werken. Met het team van artsen en assistenten hebben we dit gevierd met een zeilclinic op de Vinkeveense plassen.

Op de foto een kleine indruk van deze activiteit

Digitalisering in de praktijk

Wij willen meer gebruik gaan maken van digitale toepassingen in de communicatie met u. De komende maanden zullen we u op diverse manieren, o.a. via deze krant, op de hoogte houden van de ontwikkelingen.

Wij gaan toenemend gebruik maken van de Uw Zorg Online app/website. Daar kunt u zich voor aanmelden met een emailadres of met uw DigiD. Het is van belang dat iedereen in uw huishouden een eigen inlog heeft. Anders komen gegevens

over bijv. een kind in uw eigen dossier te staan en dat geeft verwarring. Hoe u dit kunt regelen, staat in de link onderaan dit bericht.

Via de Uw Zorg Online app/website kunt u herhaalrecepten aanvragen, een e-consult sturen (korte, eenvoudige vraag, bijv. een foto van een plekje), een afspraak op het spreekuur of voor een afspraak om bloed te laten prikken inplannen en uw dossier inzien (alleen die laatste optie geldt niet voor kinderen <16 jaar). Via onze praktijkwebsite kunt u doorklikken naar de Uw Zorg Online app/website.

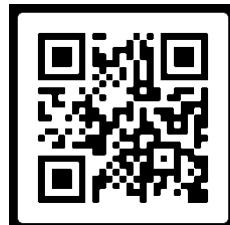
Onze assistentes kunnen u op weg helpen met de Uw Zorg Online app als u problemen ondervindt. Een korte vraag kan aan de balie, als u wat uitgebreider uitleg wenst kan zij daar een afspraak met u voor inplannen. **Onze assistente Arna geeft met een presentatie uitleg over de Uw Zorg**

Online app op woensdag 24-01-2023 om 11:00 uur en op vrijdag 02-02-2024 om 11:00 uur. U mag daarvoor plaatsnemen in de wachtkamer. Als u behoefte heeft aan een bredere uitleg over gebruik van digitale middelen, zijn daar via bibliotheken en gemeentes cursussen voor.

Belangrijke links

- Onze website: huisartsvandendool.nl
- Uw Zorg Online: huisartsvandendool.uwzorgonline.nl
- Aanmaken van een account voor een ander (bijv. uw kind):

Apotheek

Vanaf heden dienen facturen meteen afgerekend te worden.

Tegenwoordig worden er steeds meer producten niet vergoed door de zorgverzekering. In het verleden waren we coulant met de betaling. De meeste van u betalen dan ook netjes op tijd. Tegenwoordig zijn we echter steeds meer tijd kwijt aan het verzenden en controleren van de aanmaningen. In het vervolg zullen de producten waarop betaald moet worden dus niet meer meegegeven worden zonder dat er directe betaling plaats vindt. Vriendelijk verzoek hier rekening mee te houden. Bij voorbaat dank.

De redactie van de dorpskrant wenst u een gezond en goed 2024 toe

Rouw

Op 9 november 2023 overleed

Leentje de Koning – van Helvoort

Weduwe van Pieter Gijsbert de Koning

in de leeftijd van 90 jaar

Laatst gewoond hebbend: Zorgcentrum 't Slot te Gameren

Op 10 november 2023 overleed

Gerrit Bouman

Echtgenoot van Nellie Bouman – van Wijk

in de leeftijd van 67 jaar

Laatst gewoond hebbend: Korenbloemstraat 11

Op 23 november 2023 overleed

Gerda van Ooijen – van de Werken

Echtgenote van Teun van Ooijen †

in de leeftijd van 77 jaar

Laatst gewoond hebbend: Molenstraat 78

Inhoudsopgave

Colofon en voorwoord.....	01
Nieuwtjes van de dorpsraad.....	03
Onze kleinste Hèmersen.....	04-05
'n Verlaat feestje.....	07
25 jaar d'n dokter in Hèmert.....	08-11
Een nieuw bedrijf: Hairstyling by Ina	14-15
Van friet en bier naar hypotheke en verzekeringen.....	17
Verhuizing op de Wegwijzer.....	19
Jacht op de snoek	20-21
Van een schippersvrouw.....	22-23
Getrouwd	25
Buurman en Buurman naar Nepal.....	26-27
Hart voor Oosterhout	29-31
Uit de pastorie	32-33
Gedicht: de sprake van de beuk.....	35
Huwelijksjubileum: Jan en Janneke Vos.....	38-39
Huwelijksjubileum; Cornelis Jan en Willy Kreling.....	39-40
Huwelijksjubileum; Kees en Jenny van Heijkop	40-41
De vrouw met de hond.....	44-45
Twintig vragen aan Huibert Werner.....	47
Tappen bij de boer.....	48-49
Wintertips van de BBQ-kampioen	51
De Capreton.....	52-53
Uit vriendschap	55-57
Schilderijen van de abdij van Bern	58-59
Van een jonge moeder	61
Daniël, de geschiedenis van de jongelingsvereniging.....	62-63
Uit de oude doos, krantenberichten.....	65
Zondag, Nederhemert in vroeger jaren	67-69
Gaan als de brandweer	71
Van de brandweer – Finale Regionale Vaardigheidstoetsen.....	72-73
Knagend vooruit	74-75
Het seniorencomité.....	78-79
De Boterbloem	80-81
Rouw.....	83
Inhoudsopgave.....	84